

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט יואב פרידמן

עלי בדארנה

התובע

נגד

1. קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ
2. אמיל חוסין חליל בדארנה
3. זאהי חוסין ח'ליל בדארנה
4. אימאן פואד דיב בדארנה

הנתבעים

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

רקע

1. התובע, עלי בדארנה (להלן: "עלי" או "הנתבע"), והנתבע 2, אמיל בדארנה (להלן: "אמיל" או "הנתבע") הם קרובי משפחה, ובין השנים 2007 ל-2015 היו שותפים בעסק של עבודות קידוח. העסק נוהל על ידם באמצעות חברה פרטית שהקימו ב-2007: חברת "קידוחי מוסא בע"מ" (להלן: "החברה"; שמה היום "קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ").

הנתבע 3, זאהי בדארנה (להלן: "זאהי") הוא אחיו של אמיל, ושימש כרו"ח של החברה מיום היווסדה ועד למועד פירוק השותפות. הנתבעת 4, אימאן בדארנה (להלן: "אימאן") היא אשתו של אמיל.

בסוף שנת 2015, החליטו עלי ואמיל לפרק השותפות, וחתמו על הסכם פירוק שותפות. לטענת התובע, בהתאם להסכם פירוק השותפות, הוא ביקש לבדוק את הזכויות הכספיות של החברה, אך אמיל וזאהי סירבו להמציא לו את המסמכים הרלוונטיים. לאחר הליך משפטי בתביעה למתן חשבונות, הוא קיבל את תדפיס התנועות בחשבון הבנק של החברה. לטענת התובע, בדיקת התדפיס העלתה התנהלות לא תקינה בחשבון ומשיכת סכומים ניכרים מחשבון החברה ע"י אמיל, בידיעת ובתמיכת זאהי. על כן, עותר התובע בתביעה הכספית דנן לחייב הנתבעים בסך של 6,000,000 ₪ בשל העלמת כספים שלא עשו דרכם לחשבון החברה, ושימוש בכספי החברה לצרכים פרטיים של אמיל ומשפחתו. כאשר מסך הכספים שהיו אמורים להיוותר בקופת החברה או להגיע אליה בהתנהלות תקינה – היה הוא אמור לקבל חלקו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

תמצית ההליכים המשפטיים הקודמים שבין הצדדים

- 1
- 2
- 3 2. בשנת 2017 הגיש התובע בבית משפט זה תביעה נגד החברה, אמיל וזאהי (ת"א 17-02-19227).
- 4 התביעה עירבה מחלוקת בין השותפים על זכויות במקרקעין (שאינן מענייניו של הליך זה), וגם
- 5 סעד שבמהותו היה תביעה למתן חשבונות, למרות שלא הוכתר ככזה אלא כתביעה כספית. בית
- 6 המשפט (כבי' השופט שרעבי) נתן החלטה מיום 20.6.2018 בה הבהיר כי אין לדלג על השלב
- 7 ההכרחי של תביעה למתן חשבונות, ואין להסוות תביעה זו כתביעה כספית. וכי על פי כללי
- 8 הסמכות העניינית יש להגישה בבית משפט השלום (הקביעה בדבר הערכאה לה קנויה הסמכות
- 9 העניינית, נעשתה על פי הערכת התובע עצמו את גובה הסעד הכספי בתביעה שהגיש). יתרת
- 10 התביעה, בענין הזכויות במקרקעין, הוסיפה להתברר בבית המשפט המחוזי בגדרו של ת"א
- 11 19227-02-17.
- 12
- 13 3. התביעה למתן חשבונות
- 14
- 15 א. לאור אותה החלטה מ-20.6.2018, הגיש התובע תביעה למתן חשבונות בבית משפט השלום
- 16 בחיפה (ת"א 18-07-1840). התביעה הוגשה נגד הנתבעים דכאן: החברה, אמיל, זאהי
- 17 ואימאן.
- 18
- 19 ב. ביום 8.6.2020 נעתר בית משפט השלום לבקשת התובע למתן צו לעיון ברשומה מוסדית של
- 20 תאגיד בנקאי, ואיפשר לתובע לבדוק ולהעתיק כל רישום שברשומה מוסדית בחשבון שהיה
- 21 מנוהל על שם החברה. החל ממועד בו נפתח החשבון ועד למועד בו חדל התובע להיות בעל
- 22 מניות בחברה (28.12.2015).
- 23
- 24 ג. על החלטה זו הגישו הנתבעים בקשת רשות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, שדחה את
- 25 הבקשה (רע"א (חיפה) 20-06-29216). על החלטת בית המשפט המחוזי הגישו הנתבעים
- 26 בקשה לרשות ערעור לבית המשפט העליון (רע"א 5372/20), שדחה אף הוא את הבקשה.
- 27
- 28 ד. לאחר שהתקבלו דפי החשבון, טען התובע כי אמיל עשה בחברה כבשלו, משך ממנה סכומי
- 29 מזומן, משך שיקים לפקודתו ובצע העברות בנקאיות לא מוסברות. התובע ביקש למנות
- 30 רואה חשבון חוקר.
- 31
- 32 ה. בהחלטה מ-7.2.2021 קבעה השופטת וינברגר שדנה בתביעה, כי התובע זכאי לקבל הצו
- 33 למתן החשבונות של החברה בה היה בעל מניות בין השנים 2007 ל-2015. בכך למעשה נחצה
- 34 בהצלחה השלב הראשון בתביעה למתן החשבונות, שעניינו בשאלה כלום יש מקום להורות

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 על מתן החשבונות. השלב השני כידוע הנו מתן החשבונות עצמם, קביעה האם הם
2 מהימנים, וביצוע ההתחשבנות.
3
4 1. באותה החלטה ניתן צו שהורה לנתבעים למסור לבי"כ התובע את המסמכים הבאים:
- 5 - מאזנים ודו"חות רווח והפסד של החברה, לשנים 2007-2015.
 - 6 - דו"חות מס הכנסה ומע"מ שהגישה החברה, הנתבעת 1, לשנים 2007-2015.
 - 7 - כרטיסי כל הלקוחות של החברה, הנתבעת 1, לשנים 2007-2015.
 - 8 - העתקי כל החשבוניות, הקבלות והזמנות העבודה של החברה, הנתבעת 1, בשנים 2007-
9 2015.
 - 10 - העתקי השיקים שנמשכו על חשבון החברה, הנתבעת 1, בשנים 2007-2015.
- 11
12 2. מאידך, באותה החלטה מיום 7.2.2021 נדחתה הבקשה למנות רו"ח חוקר, לגביה גרס בית
13 המשפט שהנה מוקדמת: בית המשפט עמד על כך שמטענות הצדדים עולה תמונה של
14 התנהלות לא תקינה של החברה (שימוש בכספי החברה לצרכים פרטיים של השותפים
15 לרבות בניית ביתו הפרטי של התובע, משכורות ורכישות במזומן בלא דיווח תקין, עירוב בין
16 כספי השותפים לכספי החברה, תשלום לספקים במזומן מכספו הפרטי של אמיל, משיכת
17 כספים במזומן מהחברה וכיוצ"ב). בית המשפט ציין כי אם נכונות הטענות ולו בחלקן, נחזה
18 שרו"ח לא יוכל להתחקות אחר כספים שהוזרמו אל תוך חשבון החברה וממנו, כאשר יש
19 להניח שהצדדים לא ניהלו רישום מדויק של הוצאות והכנסות. וכי בשלב מוקדם זה אין
20 טעם במינוי רואה חשבון חוקר.
21
22 בהקשר זה צוין באותה החלטה שהתביעה לא נתמכה בחו"ד רואה חשבון מטעם התובע,
23 והדבר מובן, שכן במקור לא הייתה גישה למסמכי החברה. אולם לאור הצווים שניתנו ועת
24 יומצאו המסמכים לתובע, הגשת חוות דעת רואה חשבון מטעמו היא תנאי הכרחי לתחילת
25 דיון לגופו של עניין. התובע יוכל לפנות לרואה חשבון מטעמו, וככל שיגיע למסקנה שיש
26 בידו להוכיח כי הנתבעים חייבים לו כספים, יוכל לבקש תיקון התביעה, ולתביעה המתוקנת
27 לצרף חוות דעת רואה החשבון מטעמו (היינו חו"ד ביחס לשלב השני בתביעה למתן
28 החשבונות – י.5). והנתבעים יוכלו להגיב בחו"ד נגדית. בית המשפט ציין כי יהא נכון לשוב
29 ולשקול הבקשה למינוי רו"ח חוקר לאחר קיום הצו למתן החשבונות, ולאחר שבהתאם
30 למסמכים שיניב ישקול התובע האם הוא מבקש לתקן התביעה ולצרף חו"ד רו"ח מטעמו.
31
32 3. בהמשך נדרש התובע לבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט כדי לאכוף הצווים למתן
33 חשבונות שניתנו בהחלטה מ-7.2.2021.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- ט. בהחלטה מ-31.5.2021 נעתרה הבקשה, והמשיבים חויבו בתשלום קנס יומי עתידי היה ולא ימציאו כל המסמכים שחויבו להמציא (החלטה זו הותקפה בערעור שנמחק בהסכמה, מעת שנמצא מוקדם). הנתבעים טענו כי המציאו מרבית החומר שחויבו להמציא, ואת יתרתו אין ביכולתם להמציא שכן אוחסן במחסן מושכר שפונה בחופזה לדרישת בעל המחסן בנסיבות שצוינו, ולא ניתן לשחזר החומר שאבד, מטעמים שונים (לרבות ביעור דו"חות כספיים לשנים 2007-2009 מארכיון רשות המסים; אובדן כרטסת לקוחות בהנהלת חשבונות של החברה ועוד).
- הנתבעים הגישו תצהירים בסוגיה זו של קיום ההחלטה על ידם, והמצהירים נחקרו. הם טענו כי די בחומר הקיים שהומצא על מנת לאפשר לתובע לכמת תביעתו הכספית, וכי התובע אף לא הציג לחלופין חו"ד רו"ח שיפרט מה הנתונים החסרים לצורך השלמת הבדיקה. הם הפנו לטענת התובע לפיה מחצית מעסקי החברה נוהלו "מחוץ" לספרים, ומכאן גזרו שלא משנה כמה חומר חשבונאי יומצא לעיונו, הוא לא יאמר די.
- י. בהחלטה מיום 17.7.2022 קבלה השופטת וינברגר עמדת הנתבעים וקבע כי מלאו אחר ההחלטה מ-7.7.2021, באשר המציאו מסמכים בשליטה שיכולים היו לאתר ולהמציא. בהמשך נקבע התיק לשמיעה, בפני מותב אחר אליו נותב התיק בבית משפט השלום.
- יא. ביום 20.9.2022 ציין ב"כ התובע כי בכל מקרה יש צורך במינוי רו"ח, ושב על בקשתו למנות רו"ח חוקר, מטעם בית המשפט, וזאת מטעמי יעילות. הישיבה שהיתה קבועה לשמיעת ראיות נדחתה. הנתבעים הגיבו לבקשה למינוי רו"ח מטעם ביהמ"ש, והתנגדו לו, מתוך הפניה להחלטה מיום 7.2.2021, כי לאחר השלמת המסמכים שחויבו להמציא יוכל התובע להציב חו"ד רו"ח מטעמו לכימות תביעתו, והנתבעים יוכלו להגיב בחו"ד נגדית, ואז ניתן יהא לשוב ולשקול הצורך במינוי רו"ח חוקר. בהחלטה מיום 25.9.2022 הפנתה השופטת קריב לכך שעל פי החלטת המותב הקודם מיום 17.7.2022 הומצאו לתובע מסמכים רבים מבין אלו שביקש, באופן שדי בהם לצורך העמדת חו"ד לשם תיקון התביעה וכימותה. לפיכך אכן טרם בשלו התנאים למינוי רו"ח חוקר מטעם ביהמ"ש, ואף לו בשלו התנאים, לא ברור (היינו לא ניתן לקבוע לעת בה ניתנת ההחלטה – י.פ) האם יהא במינוי כדי לסייע. ניתנה הנחיה להגשת תצהירי עדות ראשית, עובר למועד השמיעה הנדחה שנקבע לינואר 2023.
- יב. בתגובה, ב-19.10.2022, הגיש ב"כ התובע בקשה לביטול מועד השמיעה. הוא הפנה לכך שניהל שנים הליכים שנועדו לחייב הנתבעים בהמצאת מסמכי החברה. הוא אישר כי התביעה למתן חשבונות והמצאת המסמכים מוצתה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 יג. לדבריו, היות ונדחתה הבקשה למינוי רו"ח חוקר, פנה הוא לרו"ח לצורך הכנת חו"ד
2 מטעמו לעניין הסכומים להם הוא זכאי, ולשם הכנת כתב תביעה מתוקן שיכלול את מלוא
3 הסכומים אותם הוא זכאי לקבל, מעבר למה שתבע במקור.

4
5 יד. באין תגובה התקבלה הבקשה, וניתנה לתובע ארכה עד 1.1.2023 להגשת תביעה מתוקנת
6 וחו"ד רו"ח מטעם התובע. התבקשה ארכה נוספת מחמת עומס של רואה החשבון אליו
7 פנה התובע, והמועד הוארך עד 30.1.2023. בהמשך ניתנה התרעת מחיקה. אלא שבין לבין,
8 בפברואר 2023, הוגשה התביעה כאן: בלא שצורפה לה חו"ד רו"ח. כפי שיבואר, חסר זה
9 לא מצא תיקונו גם בהמשך.

10
11 טו. התובע הבהיר בהודעה שמסר לבית משפט השלום, כי לאור סכום התביעה, הוגשה התביעה
12 הכספית בבית משפט זה, חלף תיקונה בהליך בבית משפט השלום. בהתאמה, נמחקה
13 התביעה בבית משפט השלום.

14

15

אבני דרך בתביעה כאן

16

17 4. עם הגשת התביעה הכספית בהליך דנן, התבקשו עיקולים זמניים במעמד צד אחד על זכויותיהם
18 של אמיל וזאהי במקרקעין. בהחלטה מיום 9.2.2023 ניתנו צוי עיקול זמניים. ביום 27.3.2023
19 התקיים דיון במעמד הצדדים בבקשה לביטול העיקולים, וניתן בה תוקף של החלטה להסדר
20 מוסכם בסעד הזמני, כך שהעיקול יוטל על זכויות בארבע חלקות מקרקעין. סכום העיקולים
21 הועמד במצטבר על 4.5 מיליון ₪.

22

23 5. ב-11.9.2023 ניתנה החלטה שהורתה להגיש תצהירים ומוצגים, וצוין בה כי לתצהיריו יצרף כל
24 צד כל חו"ד שבדעתו להסתמך עליה. אף לתצהיריו לא צירף התובע חו"ד חשבונאית או
25 כלכלית מטעמו.

26

27 בדיון שהתקיים ביום 5.2.2024 הגיעו הצדדים להסכמה לשחרור עוה"ד של החברה, עו"ד ג'מאל
28 טרביה, מחיסיון עו"ד – לקוח: כך שהוא יוכל לתת תצהיר בו יתייחס לסוגיית הציקים הדחויים
29 שהיו ברשותו של אמיל, עם פירוק השותפות בין הצדדים. לאחר הגשת תצהירי הצדדים, ביום
30 4.6.2024, התקיים קדם משפט, והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

31

32 בדיונים שנערכו בימים 4.11.2024, 26.11.2024, 3.12.2024 ו-23.12.2024 נשמעו עדי הצדדים,
33 ולאחר מכן הוגשו סיכומים.

34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

עיקרי גרסת התובע

- 1
2
3 6. במסגרת חלוקת התפקידים ותחומי האחריות בחברה, עלי היה אחראי על ניהול העבודה
4 בשטח, בעוד אמיל היה אחראי על ניהול ענייניה האדמיניסטרטיביים והכספיים של החברה,
5 מול הבנק, הספקים והלקוחות, ומול זאהי, רואה החשבון של החברה. כן, אמיל היה בעל זכות
6 החתימה והמורשה היחיד מטעם החברה לטפל בענייניה הכספיים של החברה מול הבנק.
7
8 7. ביום 28.12.2015, לאחר מו"מ בתיווכו של עו"ד של החברה, עו"ד ג'מאל טרביה, נחתם הסכם
9 פירוק השותפות, במסגרתו "הצדדים סיכמו ביניהם על חלוקת כל נכסי החברה". ההסכם כלל
10 3 נדבכים כדלקמן:
11
12 א. חלוקת נכסי החברה: ציוד החברה חולק בין הצדדים, כאשר שוויו של הציוד אותו קיבל
13 עלי היה גבוה יותר, ולכן הוא שילם לאמיל תשלום איזון.
14 ב. החברה: הוסכם כי החברה תועבר לבעלותו של אמיל, שהתחייב לשנות את שמה תוך 10
15 ימים.
16 ג. ההתחייבויות והזכויות הכספיות של החברה: בהסכם נקבע כי "שני הצדדים מתחייבים
17 לשאת ביחד ובחלקים שווים ביניהם את כל התחייבויות וחובות החברה, כגון ספקים
18 למיניהם, שכר וזכויות עובדים עפ"י החוק, תשלומי מיסים מע"מ ביטוח לאומי מס
19 הכנסה וכל חוב אחר. לאחר ביצוע התחייבויות החברה כאמור, יחלקו הצדדים ביניהם
20 את יתרת הכספים שנשארו באם ישארו".
21
22 8. עלי טוען כי בהתאם להסכם, היה על הצדדים לבחון את החובות והזכויות הכספיות של
23 החברה. על כן, עלי פנה לאמיל וזאהי בבקשה שימציאו לו העתק של מסמכי החברה – מאזנים,
24 דו"חות שנתיים, דו"חות רווח והפסד, פנקסי החשבוניות, קבלות והזמנות, כרטיסי הלקוחות,
25 העתקי השיקים ותדפיסי חשבון בנק, יומני עבודה ועוד. לטענתו, חרף פניותיו, אמיל וזאהי
26 סירבו למסור לו את המסמכים, ולכן לא נערכה ביניהם התחשבות כספית סופית במסגרת
27 ההסכם.
28
29 9. התובע ביקש עיון ברשומה מוסדית של תאגיד בנקאי במסגרת התביעה למתן חשבונות
30 שהתקיימה בין הצדדים בבית משפט השלום בחיפה (ת"א 18-07-1840). כאמור, בית המשפט
31 נעתר לבקשה, וקבע כי התובע רשאי לבדוק ולהעתיק את הרישומים בחשבון הבנק של החברה:
32 החל מיום פתיחת החשבון ועד ליום פירוק השותפות בין הצדדים.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

10. לטענת התובע, מעיון בתדפיס תנועות חשבון הבנק של החברה, התבררה לו התנהלות לא תקינה בחשבון, לרבות משיכות כספים; העברת כספים לחשבון הפרטי של אמיל; תשלום הוצאות אישיות; משיכת שיקים לקרובי משפחה של אמיל ועוד. לטענתו, ההתנהלות הלא תקינה בחשבון הסתכמה במיליוני שקלים.
- בנוסף, התובע טוען כי בתדפיס לא מופיעים שיקים דחויים שנמסרו על ידי לקוחות החברה, ומועד פרעונם חל בתקופה שלאחר החתימה על הסכם פירוק השותפות, ואשר הסתכמו בסך של כ-730,000 ₪.
11. לטענת התובע הוא דרש לקבל העתק חשבוניות המס שהחברה הנפיקה ללקוחותיה, אך הנתבעים המציאו לו חשבוניות רלוונטיות ל-3 שנים בלבד מתוך כ-9 שנות פעילות החברה (חשבוניות לשנים 2013 עד 2015).
- מעיון בחשבוניות שהומצאו לתובע, התברר לו כי כל החשבוניות מתייחסות לתשלומים באמצעות שיקים, ואין כלל חשבוניות עבור תקבולים במזומן. לעניין זה טען התובע כי בהתאם למקובל בענף, התקבולים לחברה התחלקו לשיקים ומזומנים כמעט שווה בשווה, כך שהתקבולים במזומן (עליהם לא הוציאה החברה חשבוניות) הסתכמו בסך של 7,000,000 ₪ לכל הפחות לשנה.
12. כן, טוען התובע כי הנתבעים בהתנהגותם ובמחדלם גרמו לו לנזק ראייתי. לטענת התובע, הנתבעים התנגדו להעביר לתובע מסמכים כאשר הם מתבססים על טענה כי התובע הוא מתחרה של החברה, והמצאת המסמכים תגרום נזק לחברה. ולאחר שבית המשפט הורה לנתבעים להמציא את המסמכים לתובע, הנתבעים טענו כי החומר בוער והושמד.
13. בהתאם להחלטת בית משפט השלום בתביעה למתן חשבונות, ניתנה הודעה מטעם רשות המיסים לעניין דו"ח החזרי הסולר. מהודעה זו התברר כי אמיל וזאהי פעלו לפתיחת חשבון בנק נוסף לחברה אליו ביקשו להעביר את החוזרים המגיעים לחברה מחודש 7/2015 ועד לחודש 12/2015.
14. נטען כי בהתאם לפירוט הכספים בחשבון, לרבות החזר תשלומי מס בגין הסולר, שיק שהופקד, החזרי מע"מ ומס הכנסה, מדובר בסך של 582,260 ₪, כך שהתובע זכאי לקבל מחצית הסכום.
15. נטען כי מטעמי אגרה, התובע מעמיד תביעתו על סך של 6,000,000 ₪ עבור הכספים המגיעים לו לשיטתו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

עיקר טענות הנתבעים

16. לטענת הנתבעים יש להורות על דחיית התביעה על הסף עקב קיומם של הסכמי סילוק לסיום המחלוקת ו/או ויתור על תביעות בין הצדדים.

17. ביום 28.12.2015 נחתם כאמור בין הצדדים הסכם לפירוק השותפות. בהתאם להוראות ההסכם נקבע כי "עם חתימת הסכם זה, לא תהיינה לצד כנגד משנהו כל טענה".

18. על פי הנטען, בנוסף לפגישה שהתקיימה ביום 28.12.2015, נערכו 2 ישיבות נוספות בין הצדדים, בנוכחות עו"ד טרביה (ראה להלן), אשר הביאו לסיום סופי של ההתחשבנויות ביניהם. תביעה זו לפיכך, חותרת תחת ההסכמות לסילוק סופי של המחלוקות שבוצע בהסכמה.

במהלך הישיבה שהתקיימה ביום 18.1.2016 ערך עו"ד טרביה תחשיב של יתרות הזכות והחובה של החברה, בסופה נקבע, בהתאם למצב הכספים, כי התובע יקבל סך של 18,509 ₪. באותו היום, נחתם בין הצדדים נספח להסכם בו הצהירו כי אין להם טענות או תביעות כנגד החברה.

לאחר מכן, התקיימה ישיבה נוספת בין הצדדים ביום 27.2.2016, במהלכה אמיל ועלי העלו טענות אחד כלפי השני. בסופו של דבר, עו"ד טרביה קיבל חלק מטענותיו של אמיל, ועלי שילם לאמיל סכום של 30,000 ₪. באותו היום, נחתם בין הצדדים הסכם נוסף, שלישי, שבמסגרתו נקבע כי לצדדים לא יהיו טענות או תביעות אחד כלפי השני בכל הקשור לחברה.

19. על כן, נטען כי במסגרת הסכם פירוק השותפות הצדדים הסכימו להגביל את ההתחשבנות ביניהם לנכסים והחובות הקיימים של החברה נכון למועד הפסקת הפעילות המשותפת, בבחינה של מעין "קו פרשת המים". כן, נטען כי בשני ההסכמים המאוחרים הצדדים הסכימו מפורשות לוותר על כל טענה או תביעה נוספות כנגד החברה וכן האחד כנגד משנהו.

20. הנתבעים טוענים כי התובע הגיש את תביעתו הראשונה למתן חשבונית בת"א 17-02-19227 בביתה"ש המחוזי בחיפה, וזאת ביום 9.2.2017. לטענתם יש לדחות כל עילה או דרישה של התובע שמועד היווצרותה קודם ליום 9.2.2010, מחמת התיישנות.

21. בנוסף, לגופו של עניין הנתבעים טוענים כי לאורך שנות פעילות החברה, עלי ואמיל השותפים ערכו ישיבות התחשבנות שוטפות, וחילקו ביניהם את יתרת הרווח. נטען כי אמנם אמיל עשה שימוש בכספי החברה למימון הוצאות אישיות אך כך גם עלי. עוד נטען כי התובע לא הוכיח את רכיבי התביעה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2

דיון והכרעה

3 22. בטרם דיון, אתייחס לטענת הנתבעים לפיה אין לתת סעד לתובע משיקולי מדיניות, לרבות
4 השיקול כי "מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה", ושיקול של תמונה ראייתית חסרה
5 שמקורה בהתנהלות הנובעת ממניעים בלתי כשרים שהתובע נהנה מהם, מניעות השתק וחוסר
6 תום לב. בהקשר זה, הנתבעים מפנים לע"א 8713/11 משה צאיג נ' חברת ע.לוזון נכסים
7 והשקעות בע"מ (20.8.2017) (להלן: "עניין לוזון").

8

9 בעניין לוזון עמד בית המשפט על כך שהתמונה הראייתית שהוצגה בפניו הייתה מוגבלת.
10 שהתיעוד והחשבונות שהציגו בעלי הדין לקו בחסר. שפעילות הצדדים נעשתה ללא תיעוד ראוי
11 וללא אסמכתאות מסודרות לעניין תשלומים ששולמו וייעודם. שהסיבה המרכזית להתנהלות
12 הצדדים הייתה "שיקולי מס" או בתיאור מדויק יותר – רצונם של הצדדים להעלים מס
13 מרשויות המדינה.

14

15 עלתה אפוא השאלה האם ראוי שבית המשפט יעניק סעד לצדדים שביצעו עסקאות שמטרתן
16 הייתה חוקית (רכישה או מכירה של נכסים), אולם אופן ביצוען נגוע באי חוקיות, שכן מטרת
17 הצדדים הייתה להונות את רשויות המס.

18

19 באותו מקרה הבהיר השופט דנציגר בחוות דעתו כי "שני בעלי הדין "חטאו" וכפי הנראה נהנו
20 מן החטא, ושני בעלי הדין, בסופו של יום, מבקשים מבית המשפט להכריע בטענותיהם
21 (היינו, לא מדובר במצב בו צד אחד נתלה בטענה של חוזה פסול על מנת לצאת נשכר מהיעדר
22 החוקיות). בנסיבות אלה, הגעתי למסקנה שאין מקום להימנע מעיקרא מלדון בטענות
23 הצדדים, קל וחומר לאחר שבית המשפט המחוזי השקיע שנים ארוכות בבירור הפלוגתאות,
24 וגם בבית משפט זה התקיימו יותר מדיון אחד והתיק תלוי ועומד זה מספר שנים."

25

26 רלוונטיים לעניינינו גם דבריו של השופט סולברג בעניין לוזון כי "תחולת הכלל "מעילה בת עוולה
27 לא תצמח זכות תביעה" מכוונת לתובע. כאשר הפגם בתשתית הראייתית נוצר בשל התנהלות
28 הנתבע, אין מקום כמובן לסלק את התביעה מטעם זה, ויש להכריע בה על סמך הראיות
29 הקיימות ובהתאם לכללים המקובלים בדבר נטל הראייה".

30

31 23. יצוין כבר עתה כי גם במקרה דנן, עולה תחושה של חוסר נחת מהתנהלות הצדדים – משני
32 העברים. גם בהליך בפני עלה כי "שיקולי מס" הנחו אופן פעולתם העסקית של השותפים אמיל
33 ועלי (ממין העלמות הכנסות ודיווחים לא נאותים הן בפן ההכנסות הן בפן ההוצאות).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הדבר נטען שוב ושוב בכתבי הטענות ובעדויות שנשמעו משני העברים. מדובר על טענות בדבר
2 הימנעות מדיווח ותשלום מסים על תקבולים של החברה במזומן; המצאת תלושי שכר
3 פיקטיביים לקרובי משפחה שלא עבדו בחברה ולא קיבלו שכר בפועל; רכישת ציוד במזומן,
4 ללא חשבוניות, על מנת להימנע מדיווח ותשלום מסים; הצהרות שאינן אמת לרשויות המס
5 בנוגע לסכומי עסקאות נדל"ן, שימוש בכספי חברה לתשלום הוצאות אישיות שאינן קשורות
6 לעסקי החברה. וכיוצ"ב.
- 7
- 8 ביום 23.12.2024 התרעתי מראש כי ייתכן ואשלח את פסק הדין לשלטונות המס, למשטרה או
9 להנהלת בתי המשפט לאור מסכת העדויות משני העברים לגבי ההתנהלות הפיסקלית הבוטה
10 של הצדדים במסגרת ניהול עסקיהם המשותפים באמצעות החברה.
- 11
- 12 25. נשמעו עדויות רבות הנוגעות לתקבולים ותשלומים באמצעות כסף מזומן. אך שני הצדדים
13 נמנעו מלהציג גרסה מספרית, לא כל שכן חוות דעת כלכלית-חשבונאית או ראיות מהן ניתן
14 ללמוד שורה תחתונה חשבונאית ולו בקירוב גס, על פי הצלבה בין הנתונים המדווחים לבין
15 האומדן על הכנסות החברה, ולו על פי תחשיב כלכלי של מחזור לו ניתן לצפות ביחס לחברות
16 באותו סדר גודל. נראה כי הצדדים העדיפו כי בית המשפט יערוך עבורם את ההתחשבות,
17 במעין אומדנות והשערות, תוך התייחסות לכל משיכה או העברת כספים נטענת או פעולה
18 מתדפיס התנועות בחשבון הבנק של החברה מיום הקמתה. וזאת, כאשר התייעוד שהציגו
19 הצדדים בפני בית המשפט היה חלקי ולוקה בחסר.
- 20
- 21 26. התובע ואמיל כשותפים ניהלו עסקיהם באמצעות החברה כאשר שניהם היו מודעים היטב
22 למשטר של התנהלות חשבונאית לא תקינה והעלמת הכנסות, ונשאו באחריות משותפת למשטר
23 זה כבעלי השליטה בחברה, וברי כי שני השותפים השיאו רווחיהם ורמת חייהם ממשטר זה.
24 אכן גם התובע אינו יכול לרחוץ בנקיון כפיו, שכן גם אם היה "איש השטח" בעוד אמיל ניהל
25 ענייני הכספים והאדמיניסטרציה, התובע היה מודע היטב למשטר זה ממנו נהנה, לא מחה
26 מהלך השנים, ולא דרש לשנות ממנו. אולם ודאי שהדברים אמורים אף בחברה ובאמיל. אני
27 קובע אפוא כי אין מניעה עקרונית מלדון בטענות התובע, כאשר הפגם בתשתית הראייתית נוצר
28 באחריות הצדדים משני עברי המתרס.
- 29
- 30 אך יש להבדיל בין עצם הנכונות לדון בטענות ולהיזקק לתביעה, היות ושני הצדדים חטאו,
31 וניהלו עסקיהם המשותפים באופן לא תקין פיסקלית, לבין השאלה כלום הוכיח התובע תביעתו
32 לגופה.
- 33

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 בהינתן התשתית העובדתית והחשבונאית הלקויה מעיקרא שהצדדים שטחו בפני בית המשפט
2 (ובעיקר לא שטחו, באין תיעוד מזמן אמת לגבי חלק ממשי מן ההכנסות וההוצאות), מקובלת
3 עלי דעתה של הנשיאה (כתוארה אז) נאור בעניין לוזון, כי במקרים בהן התשתית העובדתית
4 לוקה בחסר מעיקרא, ההכרעה תיעשה לפי נטלים:

5

6 "להשקפתי, תפקידנו כשופטים הוא לנסות להגיע לחקר האמת ולהכריע במקרים המונחים
7 לפנינו. לעתים, כמו בענייננו, דומה שהצדדים מגלים טפח, מכסים טפחיים ומבקשים מבית
8 המשפט שיכריע ללא תשתית עובדתית מספקת. מקרים אלו מציבים את השופט בפני מציאות
9 קשה, בבחינת "תָּבֵן אֵין נִתָּן לְעֵבְדֵיךָ וּלְבָנִים אֲמָרִים לָנוּ עֲשׂוּ" (שמות ה 16). על הצדדים לדעת
10 כי לא ניתן לצפות מבית המשפט שיעשה את הבלתי אפשרי וישחזר מה שהיה באמת. אולם,
11 על אף הקשיים שמתעוררים כאשר התמונה העובדתית מקוטעת, אין משמעות הדבר
12 שבאפשרותו של השופט להימנע מהכרעה. במקרים אלו לעתים אין מנוס מהכרעה לפי נטלים
13 – המוציא מחברו עליו הראיה."

14

15 ועיין בהתאמה: עא 7065/15 יונה לוי נ' נחלת א.מ בניה ויזום בע"מ, פסקה 9 (28.1.2018);
16 ע"א 4250/15 חברה פלונית נ' פלוני, סע' 10 לחוות דעתו של השופט מלצר (25.7.2018); ע"א
17 6624/15 גילה אבן פז נ' קנדנקו בע"מ, חוות דעתו של השופט מלצר (2.10.2018).

18

19

ההסכמים שנחתמו בין הצדדים

20

21 27. כאמור, בסוף שנת 2015, לאחר כ-9 שנות פעילות, עלי ואמיל החליטו על פירוק השותפות
22 ביניהם. ביום 28.12.2015, לאחר מו"מ בתיווכו של עו"ד של החברה, עו"ד גימאל טרביה, נחתם
23 הסכם פירוק השותפות:

24

25 "הואיל ושני הצדדים היינו בעלי המניות, מעוניינים לפרק את השותפות ביניהם, בכל הנוגע
26 לנכסי החברה הנ"ל זאת ברוח טובה ללא אונס וללא הכרח.
27 והואיל והצדדים סיכמו ביניהם על חלוקת כל נכסי החברה הנ"ל."

28

29 28. לפיכך, הצדדים הסכימו וחתמו על ההסכם, העוסק ב-3 נדבכים עיקריים:

30

31 א. חלוקת נכסי החברה, וביניהם – מכוונות מיקרופייל קידוח סלע; מכוונת קידוח עפר; מדחסי
32 אוויר; טנדרים; משאית; מלגזה; ועוד. עוד הוסכם כי לאחר חישוב הנכסים של החברה
33 (ציוד ראשי וציוד נלווה) ישלם הצד שקיבל נכסים בשווי גבוה יותר תשלום איזון לצד
34 שהשני.

35

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ב. כך, מעדויות הצדדים עולה כי שווי הציוד אותו קיבל עלי היה גבוה יותר ולכן הוא שילם
2 לאמיל תשלום איזון בסך של כ-400,000 ₪ במזומן (ראה פרוטוקול חקירתו של עלי מיום
3 4.11.2024 עמ' 27 ש' 29-32; פרוטוקול חקירתו של אמיל מיום 4.11.2024 עמ' 39-40 ש'
4 34-39, 1).
- 5 ג. החברה: הצדדים הסכימו כי החברה תועבר לבעלותו של אמיל, שהתחייב בהתאמה לשנות
6 את שמה.
- 7 ד. התחייבויות החברה (החלק המהווה היסוד למחלוקת הנמשכת מזה שנים): בהסכם נקבע
8 כי "שני הצדדים מתחייבים לשאת ביחד ובחלקים שווים ביניהם את כל התחייבויות
9 וחובות החברה, כגון ספקים למיניהם, שכר וזכויות עובדים עפ"י החוק, תשלומי מיסים
10 מע"מ ביטוח לאומי מס הכנסה וכל חוב אחר. לאחר ביצוע התחייבויות החברה כאמור,
11 יחלקו הצדדים ביניהם את יתרת הכספים שנשארו באם יישארו".
- 12
- 13 29. בין הצדדים נחתמו כאמור שני הסכמי המשך, אותם ערך עו"ד טרביה (ראה פרוטוקול חקירתו
14 של עו"ד טרביה מיום 4.11.2024 עמ' 6 שורות 35-39), ואשר נועדו להביא לפירוק השותפות בין
15 הצדדים.
- 16
- 17 התובע נמנע מלציין קיומם של מסמכים אלה או מלצרפם לתביעתו, ללא כל הסבר (וראה
18 פרוטוקול חקירתו מיום 4.11.2024, עמ' 12-13 ש' 37-38; 7-11). גם לאחר שהנתבעים ציפרו
19 את ההסכמים להגנה מטעמם והתייחסו אליהם בתצהירו של אמיל, התובע נמנע מלהתייחס
20 אליהם או לתת גרסה סדורה לגביהם.
- 21
- 22 יחד עם זאת, התובע אישר בחקירתו הנגדית שהוא אכן קרא את המסמכים וחתם עליהם (ראה
23 פרוטוקול חקירתו מיום 4.11.2024 עמ' 14 ש' 18-27).
- 24
- 25 30. באשר להימנעות בעל דין מהבאת ראיה, משכבר נקבע כי "כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים
26 ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם
27 נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו
28 הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן
29 במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-
30 הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה" (ע"א 548/78 אלמונית
31 נ' פלוני, פ"ד לה (1) 736, 760 (1980)).
- 32
- 33

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הימנעותו של התובע מצירוף המסמכים מיום 18.1.2016 ומיום 27.2.2016, או למצער אי ציון
2 קיומם של מסמכים אלה, כמו גם היעדר התייחסותו לנסיבות החתימה על הסכמים אלה,
3 והיעדר גרסה כלשהי לגביהם, אמנם לא יצרה חסר ראייתי ביחס לתוכן המסמכים. שהרי
4 המסמכים הוגשו על ידי הנתבעים כחלק מחומר הראיות. אולם הימנעות תמוהה זו יכולה לחזק
5 את המסקנה כי התובע שיער שהצגת אותם מסמכים הייתה עשויה לפעול לחובתו. הדבר עשוי
6 אף לחזק בעקיפין המסקנה כי אכן מדובר בהסכמים, שבניגוד לטענת התובע, נחתמו לאחר
7 בחינת מצבה הכספי של החברה, וכי הסכמים אלה הביאו לפירוק השותפות ולהסכמות לגבי
8 חלוקת נכסי החברה וכספיה, בבחינת סוף דבר ולא עוד.

9

10 31. בהסכם שנחתם בין הצדדים ביום 18.1.2016 נקבע כך:

11 "הואיל וצד ב' (עלי – י.פ.) פרש מחברת קידוח מוסא בע"מ הנושא מס' ח.פ 513919886 מעוניין
12 לפתוח חברה חדשה אצל רשם החברות.

13 והואיל וצד א' (אמיל – י.פ.) קבל לידיו את החברה הנ"ל והתחייב לשנות את שמה אצל רשם
14 החברות בתוך המועד שנקבע לכך בהסכם מיום 28.12.2015.

15 שני הצדדים מצהירים כי, אין לו (כך במקור – י.פ.) ולא תהיינה להם טענות ו/או תביעות מכל
16 מין וסוג כנגד חברת קידוחי מוסא בע"מ."

17

18 32. בהסכם שנחתם בין הצדדים ביום 27.2.2016, בכתב יד, נקבע כך:

19 "הצדדים פירקו את השותפות ביניהם ברוח טובה, ללא הכרח.
20 הצדדים חילקו ביניהם את כל רכוש החברה בין אם ציוד כבד ו/או ציוד משנה.

21 אין ולא תהיה לצד כנגד משנהו טענות ו/או תביעות מכל מין וסוג שהוא בכל הקשור לחברת
22 קידוחי מוסא בע"מ ונכסיה."

23

24 33. כאמור, בין הצדדים ניטשה מחלוקת האם ההסכמים עליהם חתמו הביאו לסיום ההתחשבות

25 בין הצדדים (כטענת הנתבעים), או שמא ההסכמים התייחסו לעניין חלוקת ציוד החברה בלבד,
26 ונותרה מחלוקת בעניין חלוקת יתרת הכספים (כטענת התובע).

27

28 34. אין חולק כי בין הצדדים התקיים משא ומתן כולל, על מנת להביא לפירוק השותפות בין
29 הצדדים.

30

31 כך, למשל, דבריו של עלי בחקירתו הנגדית (פרוטוקול מיום 4.11.2024, עמ' 37, ש' 3-10):

32

33 "ש: אני מבין שדיברתם גם על דברים מעבר לציוד, נכון?
34 ת: לדוגמה?"

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ש: לדוגמה הצ'קים, לדוגמה חובות של לקוחות שעדיין לא נתנו צ'קים
2 ת: כן
3 ש: לדוגמה חובות שהחברה חייבת לכל מיני ספקים,
4 ת: כן, כן,
5 ש: דיברתם על כל הדברים האלה,
6 ת: כן, דיברנו."
7
- 8 כך עולה גם מתצהירו של עו"ד טרביה, שציין כי עם סיום חלוקת הציוד של החברה אמיל
9 התחייב להמציא "דפי חשבון של הבנק, שיקים דחויים שבחזקת החברה לרבות חוב המגיע
10 לה בגין עבודות חפירה אשר ביצעה למזמיני עבודה" (סעיף 4 לתצהיר). למחרת היום, אמיל
11 מסר לעו"ד טרביה את שמות החייבים כספים לחברה וכן את השיקים הדחויים לשם צילומם.
12 ברי כי הנתבע נדרש להמציא מסמכים אלה על מנת להביא לסיום ההתחשבות בין הצדדים,
13 וכך עשה.
14
- 15 35. עלי טוען בתצהירו כי סך השיקים הדחויים שמועד פירעונם חל בתקופה שלאחר חתימת
16 ההסכם היה כ-730,000 ₪. טענה זו לא נתמכה בדבר, והיא נסתרה על ידי הראיות האחרות
17 בתיק.
18
- 19 א. עו"ד טרביה צירף לתצהירו תרשומת פנימית שערך המכילה את שמות החייבים לחברה וכן
20 את סכומי השיקים הדחויים (נספח 1 לתצהיר). על פי התרשומת הזאת, היו לחברה חובות
21 בגין עבודה שטרם שולמו בסך של 252,775 ₪ והיו לחברה שיקים דחויים שהיו צריכים
22 להשתלם בסך של 231,331 ₪. כלומר, סה"כ הכספים לזכות החברה עמד על סך 484,106
23 ₪.
24
- 25 ב. הסכומים המופיעים בתרשומת הפנימית של עו"ד טרביה תואמים להעתק הרישומים
26 בכתב יד מיום 18.1.2016 שנטען כי אף הם נערכו על-ידי עו"ד טרביה (נספח 2 לתצהירו של
27 אמיל).
28
- 29 36. מראיות אלה עולה אפוא שהצדדים ערכו בחינה של הזכויות הכספיות שהיו לחברה, בהתאם
30 למסמכים שעו"ד טרביה דרש מאמיל להמציא לידו לאחר חלוקת ציוד החברה, וזאת על מנת
31 להביא לסיום ההתחשבות בין הצדדים. האם רישומים והתחשבות מקורבת הנם תחליף
32 להנהלת חשבונות מסודרת ומלאה המשקפת כדין את סך ההכנסות ההוצאות והמלאי של
33 החברה במועדים הרלבנטיים? ברור שלא.
34
35

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 37. האם רק אמיל או החברה אחראים לדבר? גם לכך כאמור המענה שלילי. עלי היה שותפו של
2 אמיל והיה מודע היטב לאופן בו מתנהלים עסקי החברה בפן החשבונאי, בפרט תשלומים
3 במזומן לא מדווחים ושימוש בכספי החברה לצרכים פרטיים שלו ושל אמיל (ובני משפחה). הוא
4 כמו אמיל שיתף פעולה והיה אחראי כמותו לעצם ההתנהלות הפיסקלית תחת משטר זה, גם
5 אם לא הוא שטיפל בפן המנהלי שבחברה. בנתונים אלה, אופן ואופי ההתחשבות שנערכו לעת
6 ההחלטה על פירוק השותפות, ברור שנועדו להביא לערכים מקורבים ככל הניתן, בנסיבות,
7 שיביאו לחלוקה שוויונית ככל הניתן. כאשר אמיל ועלי יחלקו באופן שווה בהתחייבויות
8 החברה, הכנסותיה ונכסיה. אך הכל באומדן, ולא בחישוב מתמטי חשבונאי מדויק שכלל לא
9 ניתן היה לקיימו כאשר שנים מתנהלים עם דיווחים שבחסר.
10
- 11 38. עולה כי בהתאם לרישומים בנספח 2 לתצהירו של אמיל, הצדדים אף ערכו בחינה של
12 התחייבויות החברה, שעמדו על סך כולל של 447,087 ₪. כך שבהתאם לבחינת יתרת הזכויות
13 והחובות הכספיים של החברה, אחר ניכוי ההתחייבויות, כל צד היה אמור לקבל סך של 18,509
14 ₪.
15
- 16 39. גרסתו של אמיל לעניין נסיבות החתימה על שלושת ההסכמים ומשמעותם מקובלת עלי.
17 כאמור, התובע נמנע מלציין דבר קיומם של ההסכמים מיום 18.1.2016 ומיום 27.2.2016, ואף
18 לאחר שצורפו הוא נמנע מלתת גרסה כלשהי לגביהם. עובדה זו פועלת לחובת התובע.
19
- 20 אין חולק כי עלי ואמיל ניהלו, בתיווכו של עו"ד טרביה משא ומתן כולל על מנת להביא לפירוק
21 השותפות ולסיים את ההתחשבות בין הצדדים. בהסכם מיום 28.12.2015 הצדדים הגדירו 3
22 נדבכים שיביאו לסיום השותפות ביניהם – חלוקת נכסי החברה; הבעלות בחברה; יתרת
23 הכספים בחברה (נשיאה שווה בחובות החברה וחלוקת היתרה אם תיוותר, בחלקים שווים).
24 בהסכם זה סיכמו הצדדים על חלוקת ציוד החברה בין אמיל לעלי, ועלי נדרש בהמשך לשלם
25 לאמיל תשלום איזון של כ-400,000 ₪ מכיוון ששווי הציוד אותו קיבל היה גבוה יותר. בהקשר
26 זה יוער כי העובדה שעלי שילם לאמיל תשלום איזון, אינה מתיישבת בהכרח עם טענתו כי
27 הצדדים לא ערכו התחשבות מחייבת שבאומדן מקורב, גם לגבי יתרת הזכויות הכספיות
28 בחברה לאחר ניכוי התחייבויות. שכן ההיגיון תומך בכך כי תשלום איזון בסכום נכבד, יתבצע
29 לאחר התחשבות כספית כוללת, לא רק ביחס לחלוקת הציוד. אמנם מנגנון תשלומי האיזון
30 נקבע בהסכם ביחס להתחשבות הנוגעת לשווי הציוד (היינו היה ויתברר שווי הציוד שצוין
31 שחולק בהגרלה בין הצדדים, נתן בידו של מי מהם ציוד בשווי עודף, והצדדים לא יגיעו להסכמה
32 בדבר שווי הפער שאז הוסמך עו"ד טרביה לשכור אנשי מקצוע שיערכו שמאות הציוד).
33

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 יש לזכור כי ההסכם מ 28.12.2025 כלל פירוט ממשי רק ביחס לאופן חלוקת הציוד של החברה
2 בין עלי לבין אמיל, אך ההסכם קבע גם שאמיל ועלי יחלקו בחובות החברה ויתרות הזכות שלה
3 ככל שיוותרו כאלה. אותו תשלום של 400,000 ₪ כתשלום איזון לא נזכר בגוף ההסכם מ
4 28.12.2025 והיה אפוא פרי התחשבות מאוחרת, שיכולה היתה להביא בחשבון גם
5 ההתחשבות הכספית שנערכה בינתיים.
6
7 ואכן, לאחר ביצוע חלוקת הציוד, הצדדים נדרשו לקיום שני הנדבכים הנוספים בהסכם –
8 העברת המניות בחברה ושינוי שמה וכן חלוקת יתרת הכספים בחברה. בתוך כך, אמיל נדרש
9 להמציא מסמכים הנוגעים להתחייבויות החברה ולזכויותיה, על מנת לממש את הנדבך השלישי
10 בהסכם – חלוקת יתרת הכספים בחברה. אין חולק כי אמיל המציא מסמכים כאמור, הן לפי
11 עדותו והן לפי עדותו של עו"ד טרביה.
12
13 ויודגש כי אמיל המציא את המסמכים לידי עו"ד טרביה טרם הצדדים חתמו על המסמך
14 (ההסכם השלישי) מיום 27.2.2016 (ראה פרוטוקול מיום 4.11.2024, עמ' 7 ש' 8-11). ללמדנו,
15 כי המסמך האחרון עליו חתמו הצדדים, הכולל הודעת ויתור על תביעות, נחתם, למצער,
16 כשנתונה הכספיים הקיימים של החברה עמדו בפני הצדדים ובפני עו"ד טרביה. צוין שם כי
17 הצדדים פירקו את השותפות ביניהם ואין להם כל טענה או תביעה בכל הקשור לחברה.
18
19 עובר לכך, ביום 18.1.2016, הצדדים חתמו על נספח להסכם (ההסכם השני), במסגרתו הובהר,
20 בין היתר, כי אמיל קיבל לידו את החברה והתחייב לשנות את שמה. כך, הצדדים הצהירו כי אין
21 להם כל טענה או תביעה בכל הקשור לחברה. יוזכר כי בהתאם לרישומים, ביום זה אף נערכה
22 התחשבות בין הצדדים לעניין יתרת הזכויות והחובות של החברה.
23
24 40. אמנם, עו"ד טרביה בחקירתו מיום 4.11.2024 העיד כי "המחלוקת היחידה שהתפתחה בהסכם
25 הזה והגיעה ע"י סיומה ברוח טובה, זה חלוקת ציוד החברה" (ראה פרוטוקול חקירתו מיום
26 4.11.2024 עמ' 9 ש' 17-37). אולם כאמור ההסכם מ 28.12.2015 היה הסכם המסגרת שקבע
27 העקרון של פירוק השותפות, ובגדרו אכן חולק הציוד באופן פרטני ובהסכמה. הדבר אינו שולל
28 התחשבות עתידית לגבי חבות החברה וחלוקת היתרות אם תיוותרנה, התחשבות בה דובר
29 עוד באותו הסכם, ככזו שברור היה מן ההסכם שאמורה להיערך (ראה תחת הסעיף הקצר
30 שנשא כותרת "התחייבויות חברת קידוחי מוסא בע"מ"). היינו אין בעדות זו של עו"ד טרביה
31 סתירה לעובדה כי הצדדים חתמו בהמשך על מסמכים נוספים שסיימו את ההתחשבות
32 הכספית ביניהם (ההסכמים השני והשלישי שלא צורפו על ידי התובע לתצהירו ותביעתו,
33 והשלימו ההסכם הראשון). מסמכים הכוללים תניות ויתור מפורשות לפיהן הצדדים פירקו את
34 השותפות ביניהם, ואין להם כל טענה בכל הקשור לחברה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1
2 41. אין חולק כי עו"ד טרביה ניהל משא ומתן בין הצדדים לסיום כולל של ההתחשבות בין הצדדים
3 ולא רק לגבי חלוקת הציוד. לאחר פירוק השותפות, התקיימו בין הצדדים הליכים משפטיים,
4 לרבות הליך זה, הנוגע למחלוקת בין הצדדים לגבי גובה יתרת הכספים בחשבון החברה. על כן,
5 ברי כי אכן, המחלוקת שהיחידה שהגיעה לסיומה ברוח טובה היא חלוקת ציוד החברה – שכן
6 לגביה אין מחלוקת או טרוניות של הצדדים. במובן זה עדותו של עו"ד טרביה מעידה על הגלוי
7 לכל. לגבי יתרת הכספים בחברה, בין הצדדים התגלעה לאחר מכן מחלוקת שנדונה בשורה של
8 הליכים משפטיים. כמובן, שאין בכך שהתגלעו מחלוקת בין הצדדים כדי לבטל את ההסכמות
9 אליהן הגיעו הצדדים בפירוק השותפות, ואשר קיבלו ביטוי ברור בהסכמים הנוספים ובחתימת
10 הצדדים עליהם.

11
12 42. אם כן, חתימת הצדדים על ההסכם מיום 28.1.2015 וכן על ההסכמים הנוספים מיום 18.1.2016
13 ומיום 27.2.2016 הביאה לסיום סופי של ההתחשבות בין הצדדים, אמנם בהתחשבות ממין
14 אומדן מקורב שהתחייבה מאופי הדיווחים לאורך השנים, לרבות לעניין חלוקת יתרת הכספים.
15 אם נפנה ללשון ההסכמים השני והשלישי, ההסכם השלישי מ 27.2.2016 על פי לשונו מדבר
16 אמנם בסיום חלוקת הרכוש אך מסיים בויתור תביעות הדדי מכל מין וסוג שהוא הקשור
17 לחברת קידוחי מוסא ונכסיה (היינו לא רק לענין חלוקת נכסי החברה במובן ציודה). וההסכם
18 הקצר מ 18.1.2016 – מועד בו נערכה התחשבות – כולל ויתור תביעות הדדי מכל מין וסוג כלפי
19 החברה, שהיא כאמור האישיות המשפטית במסגרתה נוהלו עסקי השותפים. בלא לסייג הויתור
20 ככזה שחל רק על טענות בעניין חלוקת ציוד החברה בלבד ושוויו. די באמור כדי לדחות את
21 התביעה לעניין בחינת הזכויות והחובות הכספיות שהיו בפני הצדדים בעת עריכת ההסכמים.

22
23 למעשה התובע בתביעתו "פסח על שני הסעיפים", בלי שיטרח לחייב עצמו לאחד מהם: מה טיב
24 ההסכמות בשלושת ההסכמים, והאם אכן נועדו להביא לסילוק כל ההתחשבות וסיום כל
25 המחלוקות, או רק לסילוק ההתחשבות שנגעה לציוד? ולחלופין תחת ההנחה שההסכמים השני
26 והשלישי נועדו אכן להביא לסיום כלל ההתחשבות שבין השותפים בהסכמה, האם הטענה היא
27 שמבוקש לבטלם בשל טעות או הטעיה בשלב המו"מ, ביחס לסך חובות החברה ויתרת הזכויות
28 הכספיות העומדת לחלוקה, ולפתוח ההתחשבות מחדש. כזכור התובע כלל לא סמך תביעתו
29 על ההסכמים השני והשלישי שבכל צורה שבה נבחן הדברים נועדו להשלים ההסכם הראשון.
30 אלא התעלם מהם, וממילא לא ביקש לבטלם, למרות שאין ספק שהיה מודע לחתימתם. מכל
31 מקום אין בכתב התביעה סעד מבוקש של ביטול איזה מן ההסכמים מחמת פגם בכריתה.

32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לחלופין: טענות הצדדים לגופן לעניין ההתנהלות הכלכלית ההדדית לאורך שנות פעילות החברה

43. כאמור, טענת התובע היא שבין הצדדים נחתם הסכם ביום 28.12.2015, במסגרתו הם הסכימו על חלוקת הציוד, אך עמדה בפניהם מלאכת בדיקת החובות והזכויות של החברה, וחלוקת יתרת הכספים בהתאם, מלאכה שנותרה פתוחה. בדיקה זו כך הלך הטענה, צריכה למעשה "לשחזר לאחור" כל ההתנהלות החשבונאית לאורך חיי החברה מבחינת דיווחי חסר על הכנסות, שימוש בכספי החברה לצרכים פרטיים, נפוח הוצאות וכיוצ"ב, כדי להעמיד שורה חשבונאית רעיונית מלאה ותקינה נכון למועד חיסול השותפות, ממנה תיגזר יתרת הכספים שהיו אמורים להיוותר בחברה אחרי תשלום התחייבויות, נכון למועד חיסול השותפות. יתרה שהייתה עומדת לחלוקה, לו נודעה תמונת המצב לאשורה באותו מועד. כאמור, דחיתי הטענה לאור הראיות ושני ההסכמים המשלימים המלמדים שההתחשבות אכן בוצעה בהמשך ובתכוף להסכם הראשוני, וכללה בתוכה ויתור טענות הדדי סופי ומוגמר. עם זאת, בבחינת למעלה מן הצורך, אתיחס להלן מכאן ואילך לטענות הצדדים לעניין הממצאים שעלו בבחינת חשבון הבנק של החברה, ולעניין ההתנהלות הכלכלית של הצדדים לאורך שנות הפעילות המשותפת בחברה. היינו, הבחינה שמכאן ואילך, הנה תחת ההנחה שהיתה מתקבלת טענה זו של התובע, טענה שדחיתי. גם אז לא משתנה התוצאה, ורלבנטים כאן דברי שמקודם בדבר הכרעה על פי נטלים, במצב בו יוצרים הצדדים באשם המשותף משטר של חסר ראייתי ניכר, לאור אופן התנהלותם העסקי המשותף משך שנים, משטר שלקה בדיווחים לא אמניים, או לא שלמים, מטעמים פיסקליים.

הכנסות החברה במזומן

44. מטענות הצדדים ומהעדויות שנשמעו בפניי משני העברים עולה התנהלות כלכלית, ששני הצדדים היו מודעים לה ויצאו נשכרים ממנה. כך גם לגבי שימוש החברה בכסף מזומן. אין חולק כי חלק ממשי מהכנסות החברה היו במזומן שלא דווח ולא עשה דרכו לחשבון החברה (ראה למשל תצהירו של עלי עמ' 7-8; פרוטוקול חקירתו של אמיל מיום 4.11.2024 עמ' 72 ש' 12-6; כך גם לגבי הוצאות החברה במזומן (ניתן ללמוד מעדויות העובדים כי חלק משכרם שולם במזומן), אך הצדדים נמנעו מלהציג בפני ראיות מהימנות המעידות על היקף הכנסות והוצאות אלה לאורך השנים, כאשר אכן ספק אם שחזור ממצה ומהימן שכזה הנו בגדר האפשר. לטענת עלי, מבדיקת חשבונות המס שהנתבעים המציאו לידו (לשנים 2013-2015) וכן מבדיקת תנועות חשבון הבנק של החברה עולה כי לא הופקדו באופן שוטף תקבולים במזומן.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לטענתו, הוא דרש מאמיל וזאהי העתק של הקבלות שהונפקו ע"י החברה אולם הם טענו כי
2 הקבלות אבדו. עלי טוען כי "התקבולים במזומן, וכמקובל בענף, היו שווים לתקבולים בשיקים,
3 ובממוצע הסתכמו בסך של 7,000,000 ₪ לכל הפחות לשנה."
4
5 אולם, עלי בחקירתו הנגדית הודה שלא בדק נתונים לגבי תקבולים במזומן בענף הקידוחים,
6 אלא התכוון למה שהיה מקובל בחברה (פרוטוקול חקירתו הנגדית של עלי מיום 4.11.2024 עמ'
7 16 ש' 1-11).
- 8
9 45. טענותיו של התובע לגבי היקף התקבולים במזומן, נטענו בעלמא, ללא כל ביסוס ראייתי ומבלי
10 שהדבר נתמך בחוות דעת כלכלית-חשבונאית או בראיות כלשהן. במצב דברים זה, לא עלה בידי
11 התובע להוכיח את היקף התקבולים במזומן בחברה.
12
- 13 46. טענתו של התובע לנזק ראייתי נדחית אף היא. במהלך כ-9 שנות פעילות משותפת, עלי כשותף
14 היה מודע לשימוש בכספי מזומן שלא דווחו (הן לעניין תשלומים לעובדים ולספקים; הן לעניין
15 תקבולים במזומן; והן לעניין תשלום הוצאות פרטיות, חלקן אף הן במזומן). אם המשטר של
16 דיווחי חסר שהונהג בחברה לא היה מקבל על התובע, היה עליו לפנות לנתבע בדרישה לתיקון
17 המצב ולעריכת תיעוד הולם והנפקת חשבוניות על תשלומים במזומן בזמן אמת. אולם, התובע
18 כמי שנהנה מאותו משטר כאחד משני השותפים ובעלי החברה, נמנע מלעשות כן, ועתה מנסה
19 להיבנות מהיעדר תיעוד ולטעון לנזק ראייתי שהוא עצמו אחראי להיווצרותו, ממש כמו אמיל,
20 באין תיעוד מלא על תקבולים והוצאות. ברי כי במצב דברים זה, בו התובע ידע על המשטר
21 הכלכלי של החברה ויצא נשכר ממנו, ואף לא ניסה לפעול לשינויו במשך שנות פעילות הרבות
22 של החברה, אין הוא יכול להלין בדיעבד על נזק ראייתי שנגרם כתוצאה מאותו משטר שאף
23 הוא, אכן לא רק הוא, אחראי להיווצרותו. יש להבדיל בין השאלה כלום יש הצדקה למתן
24 חשבונות ביחסים בין שותפים, ומה הסעד עת השותף שאחראי על הניהול הפיננסי אינו מספק
25 חשבונות תקינים בתביעה למתן חשבונות, לבין השאלה כלום השותף האחר ראוי שייבנה
26 מטענה של נזק ראייתי (שממילא משמעותה פחותה בתביעה למתן חשבונות, בה לרוב תוצב
27 חו"ד, בין מטעם הצדדים בין מטעם בית המשפט). יש מצבים בהם יכול שלא ניתן לשלול
28 הטענה לנזק ראייתי כאשר מדובר בשותף שהודר מכל עמדת השפעה, לא היה מודע לנעשה
29 וכיוצ"ב. זה לא המצב בענייננו. לא מדובר בהדרה אלא בחלוקת תחומי פעילות מוסכמת כאשר
30 שני השותפים היו מודעים לאופן בו פעלה החברה ושתפו פעולה בענין זה. אמיל היה אחראי
31 לצד אדמיניסטרטיבי ועלי היה איש השטח. אך תחום העיסוק של עלי לא מנע ממנו ידיעה
32 אודות אופן התנהלות החברה בפיסקלי, אף לא היכולת לשים לה קץ בכל שלב.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 47. התובע מפנה בסיכומיו לפסקי דין העוסקים בדוקטרינת הנזק הראייתי. הוא מפנה בסיכומיו
2 לדברים שנאמרו על ידי השופטת דורנר בעא 1842/90 **אורי בר לב נ' פנינה רפפורט**, פ"ד
3 מח(5) 221, 230 להלן "**פרשת בר לב**":
4
5 "תובע המנוע – כתוצאה מניהול בלתי תקין של החשבון על ידי שותפו – מלהוכיח את הרווח
6 בראיות ישירות, זכאי על פי דיני הראיות הכלליים להוכיח את קיומו של הרווח על ידי ראיות
7 נסיבתיות, ובכלל הערכות מומחים".
8
9 אלא שההפניה לדברים אלה, הנכונים כללית, מתעלמת מן ההשתלשלות הדיונית שנסקרה
10 בענייננו, ואף ממה שנקבע בפרשת **בר לב** עצמה. כאמור התובע עצמו, גם אם לא היה מופקד על
11 הניהול האדמיניסטרטיבי והפיננסי בחברה, היה שותף לאותו משטר של העלמת הכנסות ושל
12 שימוש בכספי חברה למטרות פרטיות (לרבות בנית ביתו – ראה להלן). לא פחות חשוב: נמנע
13 הוא מהבאת חוות דעת כלכלית-חשבונאית שתעמיד שורה תחתונה. ככל (כפי שנחזה) שלא ניתן
14 היה לערוך שחזור מדויק של הכנסות והוצאות לאורך השנים, לאור אי קיום דיווחי אמת על
15 הכנסות והוצאות ועל טיב ההוצאות בחברה, אי הנפקת חשבונות על כל הכנסה ואי הזרמת
16 הכנסות מלאה של תקבולי מזומן לחשבון החברה, הרי שלמצער היה על התובע להעמיד חו"ד
17 כלכלית רעיונית על מחזורים מקובלים בענף בחברות קידוח בהיקפי פעילות דומים, והוצאות
18 מקובלות. והרי התובע טען בתביעה למתן חשבונות כי פנה למומחה והלה זקוק לארכה להגשת
19 חו"ד. אותה ארכה לא נוצלה לא בתביעה למתן חשבונות ולא בתביעה כאן, בה לא ביקש כלל
20 התובע להגיש חו"ד. לחלופין היה עליו להגיש חו"ד מומחה כי החומר הגולמי שנאסף בתביעה
21 למתן חשבונות עדיין אינו מספיק לצורך הכנת חוות דעת כלכלית-חשבונאית, ולו באומדן
22 מקורב (שאז היה התובע עשוי להיקלע לבעיית נטל ההוכחה, שכן בסופו של יום יש לכמת
23 התביעה ולו באומדן מקורב).
24
25 48. בסעיף 3 סקרתי בפירוט, ולא בכדי, ההשתלשלות הדיונית שקדמה להגשת תביעה זו, ועיקרה
26 בתביעה למתן חשבונות. אכן בתביעה כזו, ככל שנחצה השלב הראשון, והמסקנה הנה
27 שחשבונות הנתבע אינם מהימנים, לא אחת ימנה בית המשפט רו"ח לעריכת חשבונות מהימנים
28 וגזירת שורה תחתונה חשבונאית. ראה האמור בפרשת **בר לב** בחוות דעתו של השופט קדמי,
29 וראה למשל גם עא 8250/11 **קרב-גרד הישרדות מדעית בע"מ נ' פרמה לייף בע"מ** (22.6.2015).
30
31 49. אולם ראשית, העובדה שחשבונות אינם מהימנים אינה גוזרת קבלת התביעה למתן חשבונות
32 בכל סכום לו עותר התובע ו"קלוט" מן האויר. לכל היותר במקרה שכזה ימנה בית המשפט
33 בתביעה למתן חשבונות בעל מקצוע מטעמו שיערוך החשבונות, והעיקר הנו שגם במצב דברים
34 זה, כעולה מפסק הדין בפרשת **בר לב**, על התובע להוכיח תביעתו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

50. שנית ועיקר, במקרה דנן הגיש אכן התובע בקשה למינוי רו"ח בתביעה למתן חשבונות, ובקשתו נבחנה ונדחתה על ידי בית משפט השלום שם נדונה התביעה. זאת חרף העובדה שנחצה השלב הראשון – ההצדקה למתן חשבונות. בית המשפט הסתפק שם בצווים לאיסוף חומר, ולאחר בירור במסגרת בקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט, קבע כי הומצא כל שניתן להמציא. הוא דחה (פעמיים, בהחלטות שניתנו על ידי שני מותבים שדנו בתביעה שם) את הבקשה למינוי רואה חשבון מטעם בית המשפט, משום שגרס שלפי טענות הצדדים, נחזה שלא יהא טעם מעשי באותו שלב, במינוי מומחה מטעם בית המשפט. ולפיכך בנתוני המקרה על התובע להציב חו"ד חשבונאית שתכמת ותמחיש תביעתו. ורק לאחר מתן הזדמנות מקבילה לנתבעים, יהא מקום לשקול הצורך במינוי רו"ח מטעם בית המשפט.

ואכן חרף התחושה הלא נוחה מהיעדר "שורה תחתונה" תוצאתית לאחר ניהול הליכים בני שנים, נראה שיש להבדיל בין טיפוסים מקרים שונים: יש מקרים בהם למרות שהשורה התחתונה החשבונאית המסופקת על ידי הנתבע אינה בהכרח מהימנה, יש נתוני אמת גולמיים במסמכים מהימנים שדי בהם, או נחזה שאפשר שדי בהם, על מנת שניתן יהא לגזור הכנסות והוצאות, ושורה תחתונה חשבונאית מהימנה לו ימונה מומחה. לעומת מקרים אחרים כמו בעניינינו בהם הראיות והטענות משני העברים מלמדים על כך שהשותפים בהתנהלותם העסקית השוטפת יצרו משטר של חסר ראייתי ברמה כזו שמקשה על עצם השחזור לאחור, לצורך מתן חשבונות מהימן, שאז מצויים אנו במצב שנדון בפסק הדין בענין לוזון. מכל מקום, בעקבות אותה החלטה בתביעה למתן חשבונות שדחתה בקשתו למינוי מומחה מטעם בית המשפט, הודיע התובע כזכור לבית משפט השלום כי אכן פנה לרואה חשבון כדי להגיש חו"ד רואה חשבון ולהגישה יחד עם תביעה מתוקנת שתסכום תביעתו. אולם חלף הגשת תביעה מתוקנת שם יחד עם חו"ד, וארכות שניתנו לצורך זה, ראה להגיש תביעתו כתביעה כספית בערכאה זו, בלי לתמוך אותה בחוות דעת. כך שהתביעה נמחקה בבית משפט השלום. בנתונים אלה, התובע אינו יכול לחמוק מתחולת החלטות שיפוטיות שבמקרה זה חיבו אותו בהגשת חוות דעת מטעמו ותיקון התביעה, לאחר שנאספו מסמכי החברה באמצעות צווים, על דרך הגשת תביעתו כאן כתביעה כספית בסכום העולה על סמכות בית משפט השלום.

51. החובה להגיש חו"ד בהתאם להחלטה בתביעה למתן חשבונות עולה בקנה אחד עם הוראתה המתוקנת של תקנה 41(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, שאמנם תוקנה ביוני 2023, לאחר הגשת התביעה כאן, אולם במקרה דנן נכון לתן לה נפקות מלאה, שאחרת יהא בכך משום שימוש לרעה בהליך. כפי שהובהר בענין בר לב תביעה למתן חשבונות אינה תביעה רגילה אלא תביעה בעלת שני שלבים, ובדרך הדברים הרגילה, היה התובע אמור להמשיך בשלב השני בערכאה בה הגיש תביעתו, בית משפט השלום.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הרי התביעה הוגשה שם מעיקרא לאור הערכתו שלו את תביעתו הכספית בתביעה הקודמת
2 שהגיש בבית משפט זה, שם הובהר שלאור גובה הסעד הכספי בו נקב התובע עצמו, יש להגיש
3 כתביעה למתן חשבונות בבית משפט השלום. ובאין חו"ד שתעבד החומר הגולמי – אותם
4 מסמכים שהניבו הצווים שניתנו בבית משפט השלום, לא הוצב כל נימוק לכאורי על שום מה
5 הביא התובע למעשה למחיקת תביעתו שם, עובר לשלב ההוכחות, עת הגיש תביעה כספית כאן
6 בתורת אותו "שלב שני". דומה כי הטעם לדבר היה שביקש לחמוק מתחולת ההנחיה שחייבה
7 אותו בהגשת חו"ד, כאשר הוא עצמו הודיע שם, בעקבות ההחלטות שניתנו, שבכוונתו להגיש
8 חו"ד ולתקן התביעה בהתאמה לתוצאותיה, ובמקום זאת הגיש התביעה כאן (הודעה מ
9 2.1.2023). אף בהודעתו לבית משפט השלום בעקבותיה נמחקה תביעתו, הודיע הוא כי אכן
10 הגיש התביעה הכספית, אלא שהגיש אותה בבית משפט זה, לנוכח סכום התביעה בסך 6 מיליון
11 ש"ח. ובית משפט השלום החליט בהתאמה, כי לנוכח בקשת התובע המוסכמת, משהוגשה
12 תביעה בבית משפט זה באותה עילה, נמחקה התביעה שם. כלומר לא ניתן לנתק בין ההליך
13 כאן לבין התביעה למתן חשבונות והתובע אכן מחויב היה בהגשת חוות דעת חשבונית לאור
14 שתי החלטות שניתנו, שלא היו מנותקות מנתוני המקרה. אם נתייחס לתביעה כאן כרצף דיוני
15 לשלב השני בתביעה למתן חשבונות, הרי שלא התבקש לעיין כאן מחדש בהחלטות שדחו
16 הבקשה למינוי מומחה וחיבו התובע להעמיד חו"ד מטעמו.

17
18 וגם אם נאמץ נקודת מבט מקלה יותר עם התובע, ונתייחס לתביעה כאן לא כאל המשך ישיר
19 של השלב השני בתביעה למתן חשבונות שהחלה דרכה בבית משפט השלום, אלא כאל תביעה
20 כספית רגילה, הרי שאז ממילא: המוציא מחברו עליו הראיה, ואין התובע יכול לצפות לכך
21 שמלאכתו תיעשה בידי בית המשפט בדמות מינוי רואה חשבון חוקר כמומחה מטעם בית
22 המשפט, בלא שיציב חו"ד מטעמו שאין ספק שנדרשה לגופה לשם הוכחת תביעתו. לראיה שאף
23 לא שב וביקש הדבר בגלגולה הנוכחי של התביעה.

משכורתו של עלי

24
25
26
27 52. עלי טען בחקירתו, לעניין המשכורת שקיבל מהחברה, כי הוא קיבל את שכרו מהחברה בהתאם
28 לתלוש השכר בלבד, בסכומים של אלפי שקלים בודדים בכל חודש (5,000-12,000 ₪), ומעבר
29 לכך לא קיבל שום דבר (פרוטוקול חקירתו הנגדית של עלי מיום 4.11.2024 עמ' 20 ש' 22-38 ;
30 עמ' 21 ש' 35-38). יש לדחות טענה זו, כיוון שאינה מתיישבת עם הראיות האחרות בתיק, עם
31 התנהלות הצדדים ועם השכל הישר. כך, לדוגמה –

32

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 א. במסגרת חלוקת ציוד החברה בהתאם להסכם מיום 28.12.2015 עלי קיבל ציוד בשווי גבוה
2 יותר, ועל כן נדרש לשלם לאמיל תשלום איזון, בגובה של כ-400,000 ₪, אותו הוא שילם
3 **במזומן** (פרוטוקול חקירה של עלי מיום 4.11.2024 עמ' 27 ש' 29-39).
4
5 ברי כי אם עלי לא קיבל תשלומים נוספים במזומן עולות התהיות – כיצד יכול היה לשלם
6 לאמיל סכום של כמעט 400,000 ₪ במזומן – הן לעצם גובה התשלום והן לעובדה ששילם
7 תשלום זה במזומן.
8
9 עלי נשאל על כך בחקירתו, וטען כי מדובר בחסכוניות מעבודה קודמת, בה עבד על מחפרון
10 (פרוטוקול חקירה מיום 4.11.2024 עמ' 28 ש' 15-24). מדובר בטענה חדשה שאינה נתמכת
11 בהסבר מניח את הדעת או בראיות כלשהן, לרבות דפי חשבון, קופות גמל וכיוצ"ב.
12
13 ב. משפחתו של עלי מונה 8 נפשות – זוג הורים ו-6 ילדים. אשתו של עלי, גבי רוד בדארנה
14 העידה על רמת חיים ממוצעת (פרוטוקול חקירה מיום 3.12.2024 עמ' 35 ש' 19-22); על
15 יכולתה לקנות דברים בהתאם לרצונה, ללא חסרים וכו' (פרוטוקול חקירה מיום 3.12.2024
16 עמ' 37 ש' 5-10).
17
18 ג. הוכח כי החברה מימנה הוצאות אישיות של עלי (למשל תשלום הוצאות עבור בניית ביתו
19 של עלי, כפי שיפורט בהמשך).
20
21 ד. עלי עבד בחברה תקופה של כ-9 שנים, ומתצהירו עולה כי אף לשיטתו פעילות החברה
22 הייתה פוריה (סעיף 7 לתצהיר). טענת עלי בדבר שכר עבודה נמוך יחסית אינה מתיישבת
23 עם טענותיו בדבר פעילות החברה והכנסותיה; אינה מתיישבת עם העובדה שהמשיך לעבוד
24 בחברה משך תקופה כה ארוכה; אינה מתיישבת עם העובדה כי לא טען שהסיבה להפסקת
25 הפעילות המשותפת של החברה היא בשל אי כדאיות העבודה עבורו; ואינה מתיישבת עם
26 הראיות האחרות כמפורט לעיל וכפי שיפורט בהמשך.
27

הוצאות אישיות של עלי ואמיל ששולמו ע"י החברה

- 28
29
30 53. מהראיות והעדויות שנשמעו בפניי עולה כי במרוצת השנים הצדדים עשו שימוש בכספי החברה
31 למימון הוצאות אישיות.
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בניית ביתו של עלי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

54. אמיל טוען כי הוצאות בניית ביתו של עלי, לרבות רכישת מוצרים לביתו, שולמו ע"י אמיל, מכספו הפרטי או מכספי החברה, כאשר מרבית ההוצאות שולמו במזומן ומבלי שניתנה חשבונית.

55. להוכחת עלויות בניית ביתו של עלי, צורפו חוות דעת של השמאי מוניב בדארנה, תצהירים של מר וליד זבידאת ומר חוסין דחאברה, וכן כרטסות וחשבוניות בגין רכישת חומרי בנייה ומוצרים לביתו של עלי.

מחקירתו של השמאי מוניב בדארנה עלה כי הוא ביסס את חוות דעתו על תצלום אוויר ממנו הוא גזר שטח וסטנדרט בניה סביר (מבלי שניסה לתאם עם התובע ביקור בתוך הבית), כאשר יכול להיות שהבנייה בפועל הייתה בסטנדרט גבוה יותר או נמוך יותר. חוות הדעת אינה משקפת את העלות בפועל של הקמת המבנה, אלא הערכת עלויות להקמת מבנה דומה (פרוטוקול חקירה מיום 26.11.2024 עמ' 9, ש' 4-5; ש' 12; ש' 17-19).

עלויות ההקמה חושבו לפי שטח מבונה מבוסס על מחירון דקל, כאשר השמאי עצמו הודה שמחירון דקל אינו מבוסס עלויות בנייה, וכי בדרך כלל ניתנת הנחה על מחירון דקל (פרוטוקול מיום 26.11.2024, עמ' 8, ש' 25-26).

בעניינו, נראה שמדובר בבנייה שמשקפת עלויות נמוכות יותר מאשר בנייה עם חשבוניות, כאשר מאופן הפעולה של הצדדים עולה כי לפחות בחלק היה נטול חשבוניות.

56. מר וליד זבידאת העיד אף הוא על עלויות בנייה כקבלן שלד שביצע עבור בניית ביתו של עלי, ע"פ הסכם שעלי לא היה חתום עליו, אלא רק זבידאת ואמיל. זבידאת ציין כי פרטי הבנייה סוכמו בפגישה משותפת שלו עם עלי ואמיל עובר לחתימה על ההסכם, כאשר רק זבידאת ואמיל חתמו על ההסכם, ואמיל הוא ששילם לזבידאת, היינו הומחשה הטענה כי עבודות בניית ביתו של עלי בוצעו במימון כספי החברה (אין לחשוד באמיל שמימון הבניה לעלי מכספו שלו).

בתחילת חקירתו טען זבידאת כי שולם לו סכום של 90,000 ₪ עבור עבודות הבנייה, ולאחר מכן ציין כי הסכום ששולם לו עבור השלד הוא 85,000 ₪. כן, הודה זבידאת כי הוא לא הנפיק חשבונית.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ללמדך, שככל הנראה חלק מעבודות הבנייה בביתו של התובע בוצע ללא חשבוניות או חשבוניות
2 בסכום לא ריאלי. מכאן, נראה כי חוות הדעת של השמאי מוניב בדארנה מוטה כלפי מעלה,
3 כאשר הוא נסמך על מחירון דקל שגבוה בעשרות אחוזים מעלויות בנייה שמונפקות לגביהן
4 חשבוניות, ושבעניינו נמוך אף יותר מכיוון שלא הונפקו חשבוניות. ועדיין אין ספק כי הוצאות
5 בסכום נכבד הוצאו מכספי החברה לשם בנייה ביתו הפרטי של עלי.

6

7 57. מר חוסיין דחאברה העיד כי הוא היה חייב כסף לצדדים (היינו במלים אחרות, לחברה),
8 ובתמורה לכך הוא ביצע עבודות יישור על המגרש שעליו נבנה ביתו של עלי (פרוטוקול חקירה
9 מיום 23.12.2024 עמ' 2-3).

10

11 58. אם כן, הוכח כי אמיל, עשה שימוש בכספי החברה, לצורך מימון בניית ביתו של עלי. כמובן
12 שהדבר נעשה בהסכמתו של עלי, ואין לייחס לו היעדר ידיעה בנדון.

13

14 רכישת קרקעות במימון כספי החברה

15

16 59. אמיל טוען כי בשנת 2013 הוא רכש עבור אביו, מר חוסין בדארנה, ועבור אמו של התובע, הגבי
17 סלוא בדארנה (לבקשתו של התובע), קרקעות ב-2 עסקאות בגוש 19315 חלקה 114, אשר שילם
18 עליהן במזומן, כדלקמן:

19

20

21

22 יצוין כי הזכויות שנרשמו על שם אמו של עלי הועברו לאחר מכן על שמו של עלי, ללא תמורה.

23

24 60. לתמיכה בטענה זו של אמיל צורף תצהירו של המוכר, מר חיאדרה ח'דר, במסגרתו הצהיר העד
25 כי הוא מכר לאמיל מקרקעין שנרשמו על שם אביו של אמיל ואמו של עלי. לטענת ח'דר כל
26 סכומי התמורה, התואמים לסכומים אותם פירט אמיל בתצהירו, שולמו לו במזומן ע"י אמיל,
27 וכי המסים שחלו על העסקאות שולמו ע"י הקונים.

28

29 במהלך חקירתו הנגדית, עומת ח'דר עם הדיווחים על העסקאות האלה לרשויות המס
30 (הדיווחים לרשות המסים עבור עסקת המכר הראשונה של 1,000 מ"ר סומנו 14/ו-14/א;
31 הדיווחים לרשות המסים עבור עסקת המכר השנייה של 55 מ"ר סומנו 15/ו-15/א). עיון
32 במסמכים אלה העלה כי הצדדים הצהירו על תמורה נמוכה יותר במאות אלפי שקלים, ובכך
33 הונו את רשויות המס.

34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 61. אמיל טוען כי בשנת 2014 התובע רכש מקרקעין נוספים על שם אמו בגוש 21130 חלקה 158-
2 167. לטענת אמיל, מדובר בשטח של 286 מ"ר בעלות של 400,000 ₪ ששולמו במזומן ע"י אמיל,
3 בנוכחות ב"כ המוכר, עו"ד נאשד אבו ריא. יצוין כי הזכויות שנרשמו על שם אמו של עלי הועברו
4 לאחר מכן על שמו של עלי, ללא תמורה. לתמיכה בטענה זה צורף תצהירו של עו"ד נאשד אבו
5 ריא שהצהיר כי אמיל שילם למוכר את התמורה עבור המקרקעין במזומן במשרדו. אמיל
6 המחיש כי הוא שילם את התמורה במזומן, אך לא המחיש כי הכסף המזומן היה שלו או של
7 החברה ולא הועבר לו לפני כן ע"י התובע או אמו של התובע. עם זאת היות ובכספי מזומן עסקי
8 אין הגיון "בתנועה סיבובית" מעין זו, כך שהכף נוטה לכך שגם כאן נעשה שימוש בכספי
9 השותפות היינו כספי החברה, שהתקבלו בתקבולי מזומן ולא עשו דרכם אל החברה.

10
11 62. יצוין כי עו"ד אבו ריא הצהיר אף כי עבור ייצוגה של הגב' סלוא בדארנה (אמו של עלי) בעסקה,
12 הוא קיבל שני שיקים של החברה בסך כולל של 6,500 ₪. זו עדות נוספת לכך שהחברה שילמה
13 עבור ההוצאות הפרטיות של התובע ובני משפחתו.

14
15 מימון הקמת מבנה בבעלות אמיל ובני משפחתו והוצאות נוספות שמומנו ע"י החברה

16
17 63. לצד הטענות על מימון ההוצאות האישיות של עלי ע"י החברה או אמיל, כך גם אמיל עשה
18 שימוש בכספי החברה למימון הוצאות אישיות, כך גם לפי עדותו שלו.

19
20 אמיל הודה בחקירתו הנגדית כי שילם מחשבון החברה עבור גריסת המבנה שנהרס וכן עבור
21 רכישת בטון לבניית המבנה הפרטי (פרוטוקול חקירתו הנגדית מיום 4.11.2024, עמ' 81 ש' 19-
22 7 ; ש' 29); כך גם בתצהירו אישר אמיל כי חלק מהשיקים נמשכו לרכישות פרטיות של אמיל
23 או למימון בניית מבנה מסחרי פרטי בבעלותו (סעיפים 41 ו-41 לתצהירו של אמיל); הנתבעים
24 אף ציינו זאת במסגרת תגובתם מיום 20.12.2023 לבקשה לפטור את התובע מהגשת תצהירי
25 עדות ראשית.

26
27 הצהרות אלה מוכיחות שוב את התנהלותו של אמיל (וכפי שצוין לעיל, גם התנהלותו של עלי),
28 בכל הקשור לשימוש בחשבון החברה להוצאות פרטיות.

29
30 שיקים שנמשכו לפקודת זאהי בדארנה

31
32 64. התובע טוען כי כ-4 חודשים לאחר שהוא הודיע על החלטתו לפרק את השותפות, נמשכו לטובת
33 זאהי שני שיקים ע"ס 263,250 ₪. לטענת אמיל וזאהי, מדובר בתשלום עבור שירותי הנהלת
34 חשבונות שזאהי סיפק לחברה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 לטענת התובע, אין זה סביר שאמיל לא שילם לזאהי תשלום עבור עבודתו לאורך השנים, וכי
2 אם אכן זאהי ויתר על קבלת שכר, הרי שאינו יכול לחזור בו מויתור זה. עוד צוין כי הסיכום
3 מול זאהי נעשה שלא בידעיתו או אישורו של התובע.

4
5 בהקשר זה, צירף התובע לסיכומיו, לראשונה, מסמכים מתביעה אחרת בין זאהי לעלי שנדונה
6 בבית משפט השלום בחיפה.

7
8 כלל הוא כי בעל דין יגיש את ראיותיו "כחבילה אחת", על מנת לשמור על הסדר הדיוני, ועל
9 ההגיונות הדיונית. עם זאת, בית המשפט רשאי להיעתר לבקשה להוסיף ראיות באיחור, אך עליו
10 לבחון את אופייה של הראיה הנוספת; השלב במשפט (ככל שמדובר בשלב מאוחר יותר כך תהא
11 הנטייה לדחות הבקשה); שיעור מחדלו של בעל הדין בעיכוב בהבאת הראיה, ותרומת הראיה
12 לגילוי האמת (רע"א 5403/17 ר'בקה טכנולוגיות בע"מ נ' חברת כימיקלים לישראל בע"מ
13 579, 577 (4) נה"ד (2001)). אלא שיש להגיש בקשה, ודאי שלא לצרף ראיות לסיכומים בלא רשות.

14
15
16 לא הוגשה בקשה מתאימה להוספת הראיות בשלב מאוחר לא כל שכן בשלב המאוחר ביותר,
17 הוא שלב הסיכומים. מדובר במסמכים שהם חלק מהליך משפטי שהתובע הוא בעל דין בו, כך
18 שהמסמכים היו ברשותו והוא יכול היה להגישם במועד. דיינו בכך כדי שלא אתחשב במסמכים
19 הנ"ל. מעבר לצורך, איני סבור כי לראיה תרומה משמעותית לגילוי האמת.

20
21 התובע עצמו הבהיר כי חלוקת התפקידים בינו לבין אמיל הייתה ברורה. בעוד עלי היה אחראי
22 על ענייני התפעול של החברה בשטח, אמיל היה אחראי על הניהול השוטף, העניינים הכספיים
23 מול הבנק והלקוחות וכן העבודה השוטפת מול זאהי, כרואה החשבון של החברה. מכך עולה כי
24 כחלק מתחום אחריותו, אמיל היה אחראי על הנהלת החשבונות ושירותי ראיית החשבון
25 שסיפק משרדו של זאהי, ובכלל זה היה אחראי על קביעת שכרו של זאהי ומשרדו.

26
27 התובע לא עמד בנטל ההוכחה להוכיח כי השיקים שנמשכו לפקודת זאהי נמשכו שלא כדין.

28
29 **שיקים שנמשכו לפקודת נדים בדארנה**

30
31 65. התובע טוען כי לטובת נדים בדארנה, אחיהם של זאהי ואמיל, נמשכו 8 שיקים ע"ס כולל של
32 39,404 ₪. לטענת התובע לא הוצגו חשבוניות עבודה, חשבוניות מס, צילומי השיקים
33 הרלוונטיים או ראיות כלשהן שיבארו את המחאות אלה.

34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 לטענת אמיל, אחיו, נדים בדארנה הוא חשמלאי רכב וטכנאי מיזוג אויר לרכב, והוא העניק
2 לחברה שירותים של תיקוני חשמל ומיזוג אויר לכלי הרכב והציוד הכבד של החברה (סעיף 37
3 לתצהיר).

4
5 העד מר הילאל גנאים, שעבד בחברה בין השנים 2008-2015 העיד כי לעיתים נדים היה מגיע
6 לתקן מזגנים ותקלות חשמל (ראה פרוטוקול חקירתו של הילאל גנאים מיום 23.12.2024, עמ'
7 14 ש' 39-עמ' 15 ש' 3).

8
9 בנסיבות אלה, אני סבור כי התובע לא עמד בנטל ההוכחה להוכיח כי נדים בדארנה לא ביצע
10 עבודה עבור החברה או כי השיקים שנמשכו לפקודתו נמשכו שלא עבור תמורה שסיפק. מה שכן
11 הומחש, הנו המשטר של אי הנפקת חשבוניות שלא היה בבחינת חריג.

12
13 **העסקה פיקטיבית של קרובי משפחה בחברה**

14
15 66. עלי טוען כי הנתבעים דיווחו למל"ל על העסקת קרובי משפחתם (לרבות אימאן, אשתו של
16 אמיל), והעבירו להם תשלומים חרף העובדה שלא הועסקו בחברה. אמיל טוען כי בחברה כן
17 הועסקו קרובי משפחה, שקיבלו את שכרם. בנוסף נטען כי בהתנהלות משותפת ומוסכמת של
18 הצדדים החברה הוציאה, משיקולי מס, תלושי שכר לקרובי משפחה הן של עלי והן של אמיל
19 מבלי שעבדו בחברה. במקרים אלה, לא שולם להם שכר בפועל.

20
21 67. עלי נשאל בחקירה על קרובי משפחה שלו שהוצא להם תלוש משכורת, מר שאהין לאית
22 ובדארנה יוסף, גבאן באסם, שאהין מוחמד – העיד שחלקם באמת עבדו בחברה (חקירתו של
23 עלי מיום 4.11.2024, עמ' 34-35). מכאן ניתן ללמוד שחלקם גם לא עבדו בחברה וכי מדובר
24 בהתנהלות משותפת של הצדדים כחלק מרצונם לנפח את הוצאותיהם על מנת להונות את
25 רשויות המס.

26
27 בנוסף, התובע לא עמד בנטל להראות כי אכן הוצאו כספים מהחברה לאותם קרובי משפחה
28 (באמצעות תיעוד של העברת כספים או שיקים שנמשכו לפקודתם). לפיכך, התובע לא עמד בנטל
29 להוכיח טענתו בעניין העסקה פיקטיבית של קרובי משפחה בחברה.

30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

החזרי מע"מ ומס הכנסה

1
2
3 68. במסגרת התביעה למתן חשבונות בבית משפט השלום בחיפה (ת"א 18-07-1840), ובהתאם
4 להחלטת בית המשפט, ניתנה ביום 27.2.2022 הודעה מטעם רשות המסים לעניין דוח החזרי
5 סולר לשנים 2007-2015. מהודעה זו עולה כי החזרי סולר מחודש 7/2015 עד 12/2015 הועברו
6 לחשבון בנק ע"ש אמיל, במקום לחשבון הבנק של החברה כפי שהופקד עד 7/2015.

7
8 עלי טוען כי אמיל וזאהי פעלו לפתיחת חשבון בנק נוסף בבנק ירושלים (סניף סחנין) ללא ידיעתו,
9 אליו הופקדו צ'קים, החזרי מע"מ ומס הכנסה בסך של 582,260 ₪, שהוא זכאי למחציתם, בסך
10 של 291,130 ₪.

11
12 69. מנגד, אמיל טוען כי מדובר בחשבון פרטי שלו, שהפעילות הכספית בה הייתה פעילותו הפרטית,
13 למעט הפקדת החזרי הבלו של החברה בסך כולל של 208,475.

14
15 70. יובהר במה דברים אמורים. משך כל השנים החזרי הסולר הופקדו לחשבון הבנק של החברה.
16 אולם, החזרי הסולר מדו"ח יולי 2015 ועד דוח דצמבר 2015, הופקדו לחשבונו הפרטי של אמיל.
17 אמיל הודה בכך ולא נתן כל סיבה מניחה את הדעת להתנהלות זו או סיבה מדוע ביקש לקבל
18 את החזרי הבלו לחשבונו הפרטי ולא לחשבון החברה כפי שהיה עד למועד זה. לראשונה
19 בחקירתו אמיל נתן גרסתו לעניין זה וטען כי "כשישבנו בסוף, בדצמבר עם המגשרים, הם ידעו
20 מזה וסגרנו את כל העניינים האלה, עם כל החשבונות." "איזה מגשרים?" "מי שהיה באמצע
21 פה, טרבייה," (חקירה מיום 4.11.2024 עמ' 96 ש' 4-1); "זה אצלי ולאחר התחשבנות הכל קוּזוּ
22 והוא לקח את החלק שלו". (עמ' 96 ש' 24).

23
24 אמנם קבעתי כי שלושת ההסכמים נועדו לסלק תביעות הדדיות באופן סופי. יחד עם זאת וביחס
25 לענין זה בלבד, אין כל בדל ראיה שיכולה להמחיש כי עלי היה מודע לדבר קיומם של כספים
26 אלה בעת פירוק השותפות, עריכת ההתחשבנות והחתימה על ההסכמים שהביאו לסיום מוחלט
27 של מערכת היחסים העסקית בין הצדדים, ואין כל בדל ראיה שממחישה שסכום זה נלקח
28 בחשבון במסגרת ההתחשבנות בין הצדדים. ויובהר שוב כי מדובר בכספים ששייכים לחברה
29 ומהווים חזר כספי עבור התקופה שעובר לפירוק השותפות והחתימה על ההסכמים. ברי כי
30 בנסיבות אלה, עלי זכאי למחצית מהחזרי הסולר של החברה, בסך של 104,237.5 ₪.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מכירת עגלה לגרר

1
2
3 71. עלי טוען כי במהלך פעילותה השוטפת של החברה היא מכרה עגלה לגרר דודו בצפון בתמורה
4 ל-50,000 ₪, והוא זכאי למחצית הסכום. מנגד, אמיל טוען כי בעת מכירת העגלה שולם חלקו
5 של התובע מתוך כספי התמורה בסך של 30,000 ₪. עלי לא המחיש כי הכספים שהתקבלו
6 ממכירת העגלה, בעת הפעילות המשותפת של הצדדים, הועלמו מחשבון החברה או מעלי עצמו,
7 ולא קיבלו ביטוי במסגרת חלוקת הרווחים השוטפת בין הצדדים. בנסיבות אלה, התובע לא
8 עמד בנטל ההוכחה להוכיח כי הוא זכאי למחצית הכספים בגין מכירת העגלה.

כלי רכב

9
10
11
12 72. אמיל טען כי עלי רכש מכספי החברה רכב מסוג טנדר טויוטה ורשם אותו על שם אמו, בדארנה
13 סלוא. כן, נטען כי אשתו של עלי, הגב' ורוד בדארנה, עשתה שימוש שוטף ויום-יומי ברכבי
14 החברה, כאשר החברה נשאה בעלויות התחזוקה.
15
16 באשר לרכב הטנדר אני סבור כי אמיל לא עמד בנטל ההוכחה להוכיח טענה זו. ממילא, גם לו
17 הוכחה, מדובר בעדות נוספת לשימוש שעשו הצדדים בכספי החברה לתשלום הוצאות פרטיות
18 שלהם ושל בני משפחתם, בלא שניתן לכמת שיעור הוצאות אלה משני העברים ולקזוזן.

19
20 באשר לטענה בדבר השימוש שעשתה אשתו של עלי ברכבי החברה, אני סבור כי גם טענה זו לא
21 הוכחה ודאי באופן בו נטענה. לתמיכה בטענתו של אמיל בעניין זה, הובאו עדויותיהם של מקצת
22 עובדי החברה – מר הילאל גנאים, מר איימן בדארנה ומר מוהנד אבו עלי. מחקירותיהם עלה
23 כי לאשתו של עלי היה רכב פרטי שעשתה בו שימוש; כי עשתה שימוש ברכבי החברה בנסיעות
24 מעטות וקצרות, ובוודאי לא שימוש יום-יומי כפי שנטען (ראה פרוטוקול חקירתו של מר מוהנד
25 אבו עלי מיום 3.12.2024, עמ' 22; פרוטוקול חקירתו של מר איימן בדארנה מיום 3.12.2024,
26 עמ' 25; פרוטוקול חקירתו של הילאל גנאים מיום 3.12.2024, עמ' 16). על כן, יש לדחות טענה
27 זו.

דמי שכירות וטענות קיזוז

28
29
30
31 73. אמיל טוען כי משרדי החברה היו ממוקמים במשך שנות הפעילות במבנה המצוי על מקרקעין
32 בבעלות אביו. שמאי המקרקעין, מר מוניב בדארנה ציין בחוות דעתו כי ערך סקר שוק בסביבת
33 הנכס וע"פ חוזה שכירות שבחן העריך את דמי השכירות למשרד לכל התקופה בסך של 203,520
34 ₪.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 23-02-22093 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

2 אמיל אף טען כי במשך מרבית שנות הפעילות המשותפת מוסך הכלים של החברה היה ממוקם
3 במקרקעין הרשומים בבעלות אביו. המומחה טען כי ערך סקר שוק בסביבת הנכס והגיע
4 למסקנה כי דמי השכירות לקרקע לאחסנה לתקופה שבין השנים 2008-2012 מוערכת בסך של
5 318,300 ₪.

6

7 מנגד, מן העדויות עולה כי אף בחצר ביתו של עלי מוקמה סככה ובה אוחסנו רכבים של החברה
8 (ראה למשל פרוטוקול חקירתו של מר איימן בדארנה מיום 3.12.2024, עמ' 25 ש' 19-30).

9

10 הגרסה העובדתית של הצדדים בהקשר זה לוקה בחסר. כך, לא הובהרה מה הייתה ההסכמה
11 בין הצדדים באשר לחלוקת האחסנה של ציוד החברה; או הסכמתם לשימוש בשטח הפרטי
12 לצרכי החברה. כן, המומחה לא צירף את הנתונים שעל בסיסם העריך את דמי השכירות למשרד
13 או לאחסנה, ואף נתונים אלה לוקים בחסר (למשל לגבי האם גובה דמי השכירות השתנו לאורך
14 השנים). הצדדים לא עמדו בנטל ההוכחה להוכיח את הסכמותיהם לגבי השימוש בשטח
15 הפרטי לפעילות החברה ולא את גובה דמי השכירות הראויים בגין שימוש זה. על כן, יש לדחות
16 טענות אלה.

17

18 74. אמיל טוען כי הוא זכאי לקיזוז של כל סכום שייפסק לטובת עלי בשל הטעמים הבאים:

19 א. אמיל נדרש לשלם בשנת 2019 הפרשי שכר לעובד שהועסק בחברה ולא קיבל את מלוא
20 זכויותיו.

21 ב. משרדי החברה היו ממוקמים לאורך השנים במבנה שנבנה על מקרקעין שבבעלות אביו של
22 אמיל מבלי ששולמה תמורה כלשהי בגין השימוש במבנה.

23 ג. אמיל נשא בהוצאות האחזקה של המשרדים.

24 ד. מוסך הכלים של החברה היה ממוקם במקרקעין בבעלות אביו של אמיל במשך מרבית שנות
25 הפעילות המשותפת.

26 ה. במסגרת חלוקת ציוד החברה שנערכה בין אמיל לעלי, אמיל קיבל שני ראשי קדח שבורים.

27

28 ביחס לדמי השימוש הראוי במקרקעין בהם מוקמו משרדי החברה ומוסך הכלים, צירף אמיל
29 המחאת זכות לטובת אמיל מאת אביו, כבעל המקרקעין. אולם הטענות עצמם לא הוכחו
30 מבחינת כימות טענות הקיזוז. מעבר להיעדר הוכחה, דומני כי טענות אלה ממחישות ההצדקה
31 לקבוע כי שני ההסכמים המשלימים שנערכו לאחר התחשבות, נועדו לסלק כל הטענות (למעט
32 בעניינים מובהקים בודדים בהם כן ניתן לקבוע כי לא נלקחו כלל בחשבון היות ולא היו ידועים
33 אף ברמת "משטר ההתנהלות הכללי", כמו בענין החזרי המסים לחשבון חדש שנפתח על שם
34 אמיל אישית).

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 הרי קשה להלום שעת נערכה ההתחשבות לא היה ידוע לצדדים כי משרדי החברה ומוסד
2 הכלים מוקמו לאורך השנים בשטח פרטי של אמיל או של אביו (ואגב לענין הזכאות לדמי
3 שימוש – האם אמיל יורש יחיד של אביו? גם ענין זה לא הובהר), או כי חנית הרכבים מוקמה
4 בשטחו של עלי. ברור שהצדדים, לעת פירוק השותפות לא ייחסו לענין זה חשיבות, ולא גרסו
5 שיש להתחשבן לאחור בעטיו, ולחשב דמי השימוש הראוי של החברה בשטחים הפרטיים עם
6 קיזוזים הדדיים. אחרת סביר היה למצוא על כך התייחסות מפורשת, ולו באחד משלושת
7 ההסכמים.

8

9

75. לסיכום:

10

11 א. מהלך שנות הפעילות המשותפת של החברה, הן עלי והן אמיל עשו שימוש בכספי החברה
12 לתשלום הוצאות אישיות שלהם, ושניהם נהנו מתשלומים במזומן שהיו אמורים לעשות
13 דרכם לחברה, מבלי שדיווחו על כך. אף ביחס להוצאות, היה עירוב בין נכסי החברה
14 לנכסים הפרטיים, שימוש בכספי החברה למטרות פרטיות של השותפים, ניפוח הוצאות
15 (דיווח על הוצאות לא קיימות, מאידך טענה להעסקת קרובים בלא דיווח), אי הנפקת
16 חשבוניות על חלק מן התשלומים שבוצעו במזומן. כן, שני הצדדים העידו כי העבודה
17 בחברה הייתה פוריה.

18

19 ב. במסגרת פירוק השותפות בין הצדדים, אמיל ועלי סיימו את ההתחשבוניות ביניהם וחתמו
20 על הסכמים שקבעו כי אין לכל צד טענה כנגד משנהו. למעלה מהצורך סקרתי אף את
21 טענותיהם הפרטניות של הצדדים, שרובן, למעט הטענה בדבר החזרי סולר, נדחו משום
22 שלא הוכחו.

23

24 ג. לו התקבלה טענת התובע ששלושת ההסכמים לא היוו ויתור תביעות ולסילוק סופי של
25 הטענות, היה עליו לצרף חו"ד כלכלית-חשבונאית. הן לאור החלטות עבר שחייבו אותו גם
26 בגלגול זה של ההתדיינות, הן לגופו של ענין, ובפרט לאור היעדר היכולת לחלץ שורה
27 תחתונה של יתרת זכות לטובת מי מן הצדדים, לאור התנהלותם הפיסקלית האמורה
28 בחברה, לאורך שנות פעילותה. גם לו הוכח (לדוגמא) תשלום שיקים בסכום קונקרטי
29 לטובת ענייניו הפרטיים של אמיל, אין כל דרך לכמת טור הזכות והחובה של הצדדים הדדי,
30 כדי להביא ליתרת כספים שהיתה אמורה להיות בקופת החברה, לעת פירוק השותפות. שכן
31 רב הנסתר על הגלוי. התובע כמו אמיל אחראים לחסר ראייתי זה. במצב דברים זה לא היה
32 די ככל הנראה בחו"ד חשבונאית אלא היה עליה לכלול גם תחשיב כלכלי שיפרט הנחות
33 העבודה שבבסיסה, בהצלבה עם הנתונים ומסמכי החברה שכן גולו בעקבות הצווים שניתנו
34 בתביעה למתן חשבונות. בחלופה זו לא עמד התובע בנטל ההוכחה של תביעתו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 ד. כחריג – הטענה בדבר החזרי הסולר מגובה במסמכים של רשות המסים ובהודאה של אמיל
3 כי אכן הופקד סך של 208,475 ₪ לחשבונו הפרטי של אמיל, חלף חשבונה של החברה, בגין
4 החזרי סולר מתקופת פעילותם המשותפת של החברה. טענה זו בלבד של עלי ראיתי לקבל,
5 שכן הכף נוטה לכך שנתון זה לא היה ידוע מעיקרא לעלי, עת נערכה ההתחשבות עם אמיל.
6 במלים אחרות היא לא היתה כלולה בשלושת ההסכמים שיחדיו היוו סילוק סופי של
7 הטענות ההדדיות אף לא בהתחשבות שנערכה, וממילא לגבי טענה זו לא ניתן לומר
8 שנחסמה דרכו של התובע. יתר הנתונים בדבר אופן ההתנהלות בחברה משני העברים היו
9 ידועים לשני הצדדים (לרבות מה שלא יכול להיות ידוע מעיקרא בבחינת התחשבות
10 מדויקת, לאור טיב אותה התנהלות פיסקלית והיעדר רישומים תואמים). הנתונים הידועים
11 אפשרו לצדדים לערוך ההתחשבות ביניהם, ולקנות סיכונים לצורך סילוק תביעות
12 ופירוק השותפות, במשטר איזונים פנימי, שהביא בחשבון טענות כל צד.
13
14 ה. לו נדחתה הטענה בדבר סילוק סופי של תביעות הדדיות, מן הדין לדחות טענות הקיזוז של
15 אמיל. הטענה בדבר תשלום הפרשי שכר לגנאיים לואי מאזן, עובד שהועסק בחברה נטענה
16 בלי שהוא נחקר על תצהירו ובלי שהובהרו הנסיבות. טענותיו של אמיל לענין הוצאות
17 האחזקה ומצבם של ראשי קדח לא הוכחו. טענותיו של אמיל בדבר דמי שימוש ראויים
18 בגין שימוש במבנים שבבעלות אביו של אמיל נדחו כאמור. על כן, יש לדחות את טענות
19 הקיזוז (מעבר לכך שלו הוכחו, עדיין מדובר היה כאמור בכימות של טענות זכות בסכום
20 קונקרטי לטובת אמיל, שהנן אך חלק ממארג הזכות והחובה שבין הצדדים, עליו לא ניתן
21 לעמוד, כלומר אין ודאות שהקיזוז, לו הוכר היה מותר יתרת זכות לטובת אמיל דווקא
22 (קיזוז מאיזה סכום בדיוק?).
23
24 76. סוף דבר: אני מקבל את התביעה לענין רכיב החזרי הסולר בלבד, ומחייב את הנתבעים 1-2
25 יחד ולחוד לשלם לתובע הסכומים הבאים תוך 30 יום –
26 א. סך של 104,237.5 ₪.
27 ב. החזר אגרה ראשונה בה נשא התובע, כשהיא נושאת הפרשי ריבית והצמדה מאז שולמה.
28
29 77. לאור הפער בין הסכום שנתבע לזה שנפסק, ישא התובע במחצית האגרה השנייה ששלם, וכל
30 צד ישא בשכר בא כוחו ובהוצאות המשפט מעבר לאגרה. גם בענין הוצאות המשפט הבאתי
31 בחשבון שהאופן בו התנהלו הצדדים "מזמין" מחלוקות עתידיות, גם כשחותמים על הסכמים
32 לסילוק טענות ותביעות, בבחינת "מי יידע, אולי רומית".
33

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"א 22093-02-23 בדארנה נ' קידוחי דרילקינג (אמיל) בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 78. התביעה כנגד הנתבעים 3-4 לא הוכחה מעיקרא ונדחת, בלא צו להוצאות (לאור הייצוג
2 המשותף לכלל הנתבעים).

3

4 79. כפי שהודעתי לצדדים, אני רואה להורות למזכירות לשלוח פסק דין זה לפקיד שומה (באמצעות
5 הפרקליטות האזרחית), לשיקול דעתה ובחינתה של רשות המסים ביחס להתנהלות החברה.

6

7

8

9

10 ניתן היום, י"ב אב תשפ"ה, 06 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.

11

יואב פרידמן, שופט

12
13